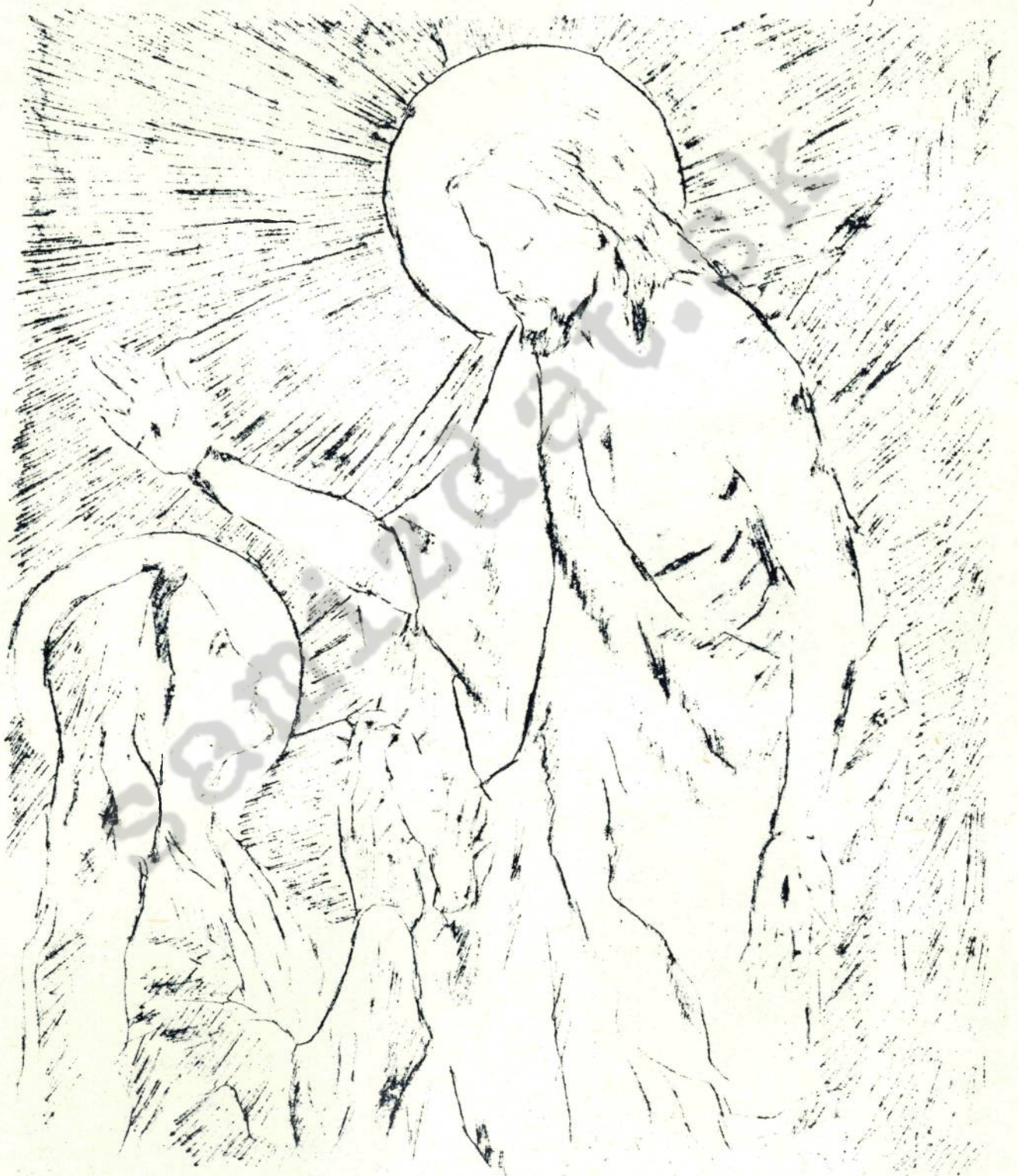

SRPANSKY SVET

2/1905

Rudolf D i l o n g
 N A Š E C E S T Y .
 =====

Čo dobre urobili ste,
 mne ste urobili.

Aj jeden z najmenších
 dostane mna od vás.

Srdce svoje
 Boh nevyprázdni.

Pieseň sa zachytí.
 Spieva nám.

Brehni sú
 súženia ľudské.

Z poslednej večere
 Ježiš Ťieň trpiet.

Slnko nesvietilo.
 A Boh kráčal po zemi.

Krvou sa potil.
 Potechu prosil z neba.

A posol nebeský
 vracal sa do večnosti.

Aj anjel
 navždy nás stretne.

Vždy kvitneš.
 To je svet Krista na kríži.

Podám ti pohár vody,
 to neuderie nikoho.

Chotáre Božie
 majú vždy zelený.

Aj
 bolesť.

Trpiaci človek
 má v očiach jar.

- o -

"Čím sa môžeš chváliť? Keby si bol nateľko chytrý a múdry, že by si obsiahol všetku vedu a keby si dokázal rozumieť všetkým jazykom a s veľkým dôvtipom prebádal nebeské veci, nemohol by si sa tým chváliť. Jediný zlý duch vedel o nebeských veciach viac a aj teraz o pozemských vie viac, ako všetci ľudia spolu- iba keby snáď niekto od Pána dostal zvláštne vedomosti"

/Napomenutia sv. Františka/

"Keby si krásou a bohatstvom prevyšoval všetkých ľudí, konal zázraky a vyhánal zlých duchov, nebolo by to tvojou zásluhou, nemohol by si sa tým chváliť. Iba jedinou vecou sa môžeš chváliť: svojimi slabosťami a tým, že denne nesieš križ nášho Pána Ježiša Krista".

"Nikto, ktorého záver života je neistý, nezasluhuje chválu. Keby mi Boh iba na chvíľu zoberal poklady milostí, ktoré mi poskytuje, čo iné by mi zostalo, ako telo a čuša, ktoré sú spolu verným i neverným ľudom?"/Celano, II. životopis, 133/

Výzva ku všetkým kresťanom a ľuďom dobrej vôle!

K a ž d ý p i a t o k v týždni nech je dňom zmierenia! My kresťania sa v tento deň postíme a sme povinní u s i l o v a ť s a o zmierenie s Bohom a ľuďmi. Toto je program lásky, program nového myslenia. Nové myslenie je základnou požiadavkou celého Evanjelia! "Konajte pokánie a verte v toto Posolstvo" /Mk 1, 15/.

Žijeme na prelome tisícročia a vieme, ako sa naša zem rúti do záhuby! Mnohí sa snažia pre zachovanie mieru nasedzovať životy, burcovať svedomie ľudstva. Pýtam sa: Čo robíme my, kresťania? Niekedy nič alebo len málo. A čo máme robiť? Brat vážne Kristov výrok: "Konajte pokánie a verte v toto Posolstvo!"

Čo je podstata Evanjelia? Zmierenie človeka s Bohom a zmierenie človeka s človekom! To je najväčšie príkazanie: láska k Bohu a k blížnemu.

Čím je charakterizované staré myslenie? Tým, že centrom všetkého je naše sebecké myslenie: ego, tzv. egoizmus. A čím sa vyznačuje nové myslenie? Vidieť potrebu druhého a poskytovať mu účinnú pomoc. Tento zákon platí pre jednotlivcov a pre národy.

My sme z Kristovho revolučného programu lásky a pravdy urobili celkom pohodlnú ideológiu, ktorej chýba duch a život /porov. Jn 6,63/. Žijeme vo falošnom pokoji a vo falošnom mieri! Čo robiť? Zapejme sa do účinného programu v troch etapách do roku dvetisíc:

I. etapa: 1987-1992 : ZMIERIŤ SA S BOHOM SKRZE KRISTA.

Vytvoríme jednotu: j a a J e ž a š ! Teda- osobné pokánie. Prijmeme poriadok modlitby /laici minimum jednu hodinu denne!/. Založíme m o d l i t b o v é s k u p i n y /Sk 4, 42-46/. Začneme ú č i n n e s v ä t i ť deň Pán v. Ako? Okrem Eucharistie ešte 4 hodiny v spoločenstve na modlitbách! Po každej hodine, počas 15-18 minút odcvzdávajme si skúsenosti. To značí, celý deň pre Boha! Toto pre-
vädzajme do roku 1992.

Načo toľko modlitieb? Zastavme sa a nájdime správnu hierarchiu hodnôt, v modlitbovej samote nechajme na seba pôsobiť Božie slovo! Toto je reálne, revolučné, ale i rentabilné. Keby prišiel prorok Eliáš a mal by nám dať konkrétny program pre túto našu dobu pred svetovou katastrofou, dal by nám uvedený program!

II. etapa: ZMIERIŤ SA S BLÍŽNYM : 1992-1996.

Vytvoríme hlbokú, vnútornú jednotu aspoň s jedným človekom v Krisťavi. To nám pomôže zbliečiť "starého človeka" a prežiť tajomstvo spoluukrižovania s Kristom /Gal 2, 20; Rim 6, 6/. To odzbrojí žiadostivosť a pýchu, tie najhlbšie ložiská, ktoré sú koreňom napätia medzi ľuďmi a o h n i s k a m i v š e t k ý c h v o j e n .

III. etapa: 1996-2000 : ZMIERIŤ SA S CIRKVOU A ĽUDSTVOM.

Dvoma preechádzajúcimi krokmi zmierenia budú vytvorené podmienky k opravdivej slobode a jednote a k rešpektovaniu odlišnosti medzi jednotlivcami, medzi cirkvami a štátmi. Duch militarizmu, ktorý vytvára napätia medzi rôznymi ideológiami, bude odzbrojený pravdou a Kristom, ktorý bude môcť pôsobiť. M o d l i t b o u a p ô s t o n /Mk 9, 29/ je potrebné vyhnat tohoto ducha z nás samotných, z našich národov a zvlášť z k r e s ť a n s k e j E u r o p y !

Pravý mier je možný len skrze Kristov kríž a denné zmierenie človeka v nás. Nový život predpokladá zbliečenie starého človeka /Ef 4, 22-24/.

Božie kladie nám kresťanom výčitku "S Kristom sme boli totiž spolu s ním pochovaní na smrť, aby tak, ako Kristus vstal z mŕtvych zásohom Otcovej veľoby, aj my sme žili novým životom" /Rim 6, 4/.

V Evanjeliu hovorí Ježiš o pšeničnom zrne, ktoré keď odumrie, prinesie veľký úžitok. Tento výrok sa spája so stratou bohatstva duše /Jn 12, 24/. Tým bohatstvom duše je žiadostivosť a pýcha.

Taký duch sa dá vyhnúť len modlitbou a pôstou! Naši predkovia, veriaci kresťania, sa postievali o chlebe a vode - a to v stredu a piatok. Nie kvôli odtučňovaniu, ale za svoje viny a hriechy na zmierenie. Preto my, kresťania, nemôžeme len hovoriť o mieri, ale musíme uvoľňovať svoj duchovný potenciál skrze modlitbu a pôst. Preto sa chceme zjednotiť so všetkými ľuďmi dobrej vôle na nasledovnom:

Piatok je deň zmierenia s Bohom, nech je tiež dňom boja za mier! Náš konkrétny čin nech je: Pôst o chlebe a vode a tri hodiny modlitieb!

My kresťania v dnešných časoch nie sme soľou sveta a nie sme svetlom sveta /Mt 5, 13-14/. Pre Ježiša a Slovo Božie volám /Zjv 20, 4/: "Potom som videl tróny, i sadli si na ne a dostali moc súdiť. Videl som duše tých, čo boli statí pre svedectvo Ježišovo a pre slovo Božie; a tých, čo sa nekľakali šelme ani jej obrazu a neprijali jej znak na čelá ani na ruky. Tí ťžili a kráľovali s Kristom tisíc rokov".

Z M I E R M E S A ! / 2 Kor 5, 20/

- o -

Pápež Lev XIII. od roku 1883 do roku 1901 napísal o ruženci 20 dokumentov, z toho 12 encyklik. Je to jediný prípad v cirkevných dejinách, že ten istý pápež sa prítvoril k veriaciom na tú istú tému takým veľkým počtom encyklik, dekrétov a listov. Z jeho výrokov:

"Znova a znova dôrazne vyhlasujeme: Svoju najpevejšiu nádej skládame v ruženci."

"Kým Boh dožičí, aby sa modlitba svätého ruženca všade rozšírila, aby ju ľudia milovali a pestovali ako vznešený rozpoznávací znak kresťanov a ako najlepšiu prostriedok na dosiahnutie Božej milosti".

"Ruženec zahrnuje všetku úctu, ktorou sme povinní uctievať Pannu Máriu".

"Najlepšia modlitba, ktorou môžeme uctievať Pannu Máriu a zaslúžiť si od nej milosti, je ruženec".

"Ruženec je najdokonalejší výrazom kresťanskej nábožnosti".

"Ruženec je neporovnateľne vzácna a nanajvyš účinná modlitba".

"Bezpochyby je viacero prostriedkov, ako si zaistiť materskú ochranu Panny Márie. Sme však presvedčení, že ruženec je najlepším a najúčinnjším zo všetkých prostriedkov".

- "Po obete svätej omše ruženec je najvznešenejšou modlitbou".

/Svätý Karol Borromeo/

- "Keď porovnávame ruženec s tým, čo veľkého by sme chceli urobiť alebo povedať, všetko je malicherné".

- "Duša nebude môcť robiť pravý pokrok v duchovnom živote, ak sa nebude modliť ruženec". /Otec Faber/

- o -

Dve plamenné rytierske srdcia.
=====

Oheň lásky, zapálený v Ježišovom Srdci, vedie k dokonalosti a svätosti. Pozrime sa na dve postavy, rozdielne síce, ale horiace rovnakou láskou k Bohu a blížnemu.

V Ríme, v chráme Al Gesù, je pochovaný zakladateľ Spoločnosti Ježišovej, svätý Ignác z Loyoly. Jeho hrob je veľmi nvyštevovaný. Nachádza sa na ľavej strane kostola, na oltári tohto svätca. Je ozdobený mnohými zlatými anjelikmi, ktorí držia zlaté kahance s červeným plápolajúcim svetlom. Ono je symbolom horlivosti tohto Kristovho rytiera s krásnym heslom: "Všetko na slávu Božiu!" Na inom mieste v chráme sa nachádza zasa obraz s jeho postavou, ako zapáľuje fakľu na Ježišovom Srdci.

Svätý Ignác bol vojakom, rytierom, bojoval a nosil zbraň, ale keď sa ho dotkla Božia milosť, stal sa horlivým Kristovým vojakom a rytierom. Založil Spoločnosť, ktorej hlavnou úlohou je šíriť Kristov oheň na česť Božiu: "Omnia ad maiorem Dei gloriam".

Pán Ježiš v Lukášovi /12, 45/ povedal: "Oheň som prišiel vrhnúť na zem, a čo iného chcem, ako aby vzbíkol!" Oheň za oheň, lásku za lásku. Podivuhodný je Boh vo svojich svätých! Rôznym spôsobom priťahuje k sebe duše a rôznymi cestami ich vedie k dokonalosti a svätosti.

Ako šavol musel byť omráčený, spadnúť z koňa a byť oslepnutý, aby spoznal márnosť svojho boja proti kresťanom a aby spoznal Krista, tak aj Ignác bol zasiahnutý "bleskom" choroby a musel byť ranený, aby spoznal márnosť sveta a jeho slávy, aby sa potom dal do Kristovej služby. Svoj meč zanechal na oltári Panny Márie a premenil ho na "meč" boja proti kacírom, keď založil Spoločnosť Ježišovu. Bol to meč lásky a horlivosti, rozjímania a veľkého apoštolátu za rozšírenie Božieho kráľovstva na zemi. Čítaním Písma svätého sa dozvedel, aké úmysly má Pán s každým, kto sa dá do Jeho služieb: stať sa rytierom Kristovým s veľkým a zapáleným srdcom pre Jeho svätú vec.

Tento nový život začal utiahnutosťou od márností sveta v jaskyni pri Manrese. Tu dozrelo jeho nové povolanie, stalo sa postupne plným klasom. Odtiaľto odišiel do Paríža, kde študoval a neskôr v kostole svätého Dionýza na Mont Martre 15. augusta 1534 založil novú Spoločnosť.

Oheň bol teda zapálený, milosť Božia účinkovala. Planul v jeho srdci a planie v srdciach jeho bratov. A tento oheň červenej farby horí nielen na jeho hrobe v Ríme, ale pokračuje aj v dušiach jeho duchovných synov až do našich čias: "Všetko na väčšiu slávu Božiu!"

Druhý oheň horí v Assisi. Nájdeme ho naď týmto slávnym Františkovým mestom v trojločovej bazilike sv. Františka Serafínskeho. V dolnej kostole - v krypte - je pochovaný mimoriadny svätec, rytier a kráľ assiskej mládeže, trubadúr francúzskych piesní, milovník chudoby a malomocných, rytier a vojak Kristov, mimoriadny svätec, obľúbený po celom kresťanskom svete. Rytier lásky, zmieriť miest a dedín, šíriť bratstva a pokoja, "druhý Kristus". Ozaj podivuhodný je Boh vo svojich svätých!

Na hrobe sv. Františka nie je mnoho anjelikov. Horia tu červené svetičky, symbolizujúce horúce Františkovo srdce pre vec Božiu. "Boh môj a moje všetko". Aj Františkov oheň lásky bol zapálený na prebožnutom Srdci Ježišovom.

Každý, kto prečítal životopis tohto podivuhodného svätca, svätého Zakladateľa serafínskej rehole, musí uznať, že to bol mimo-riadny svätec, ktorý rozhybal svet a zapálil ho ohnom svojej serafínskej lásky. Kto kľučí na kolenách pred jeho hrobom a precítene sa modlí za pokoj a jeho rozšírenie po svete, pociťuje na sebe ten istý oheň a je preniknutý túžbou byť Kristovým apoštolom, pravým kresťanom a tvorcom pokoja, ako ten, ktorý tu už 800 rokov odpočíva.

O svätom Františkovi sa mnoho toho popísalo: pravý Kristov rytier, pevec lásky k ľuďom i k prírode, ale nadovšetko napodobovateľ ukrižovaného Krista. Z jeho životopisu vieme, že oheň, zapálený na srdci Ježišom, jeho duchovní synovia - františkáni, kapucíni, minoriti, klarisky, ale i terciári a ostatné vetvy tejto veľkej duchovnej rodiny - sú povinní vysoko niesť faklu tohto ohňa a ním zapalovať terajší rozhárany, studený, hmotárky a rozvadený svet. Musí to byť oheň horlivosti, modlitby, rozjímania, jednoty, bratstva, dobroty a pokoja: "Pax et Bonum -- Pokoj a dobro!" Týmto ohnom máme šíriť evanjelium Ježiša Krista, jeho blahozvesť v rodinách, školách, na každom pracovisku, vo všetkých národoch! Lebo lepšie zachovávanie evanjelia vedie blíž ku Kristovi a tým k trvalejšiemu šťastiu ľudí na zemi!

Štafeta ohňa nesmie vyhasnúť a srdcia serafínskych nasledovníkov svätého Otca Františka nesmú klesať v beznádejnosti. "Sursum corda - Hore srdcia!"

Keď porovnáme tieto krásne symboly - svetielka - na hroboch svätého Ignáca v Ríme a svätého Františka v Assisi, zistíme, že oheň ako taký síce páli, ale v srdci zohrieva. Neškodí, je užitočný, potrebný, spásonosný a požehnaný. Ustavičná požiadavka Pána Ježiša: "Oheň som prišiel vrhnúť na zem, a čo iného chcem, ako aby vzbíkol!" je aj rozkazom obidvoch zakladateľov reholí.

Serafíni v nebi milujú ohnom svojej lásky. Preto symbol ohňa Spoločnosti Ježišovej a Serafínskej spoločnosti nech je nielen na ústach, ale nadovšetko v našich srdciach!

"Všetko na väčšiu slávu Božiu -- Pokoj a dobro!"

Podľa "Listov sv. Františka", roč. LXIII., január 1986.

-- 0 --

Ohľadom ruženca veľmi praktické sú odporúčenia Pia XI. :

"Povedzte svojim kňazom, aby sa veľa modlili. Dokiaľ sa pápež nepomodlil ruženec, neskončil sa jeho deň" /Z listu nons. Richaudeau/

"Ruženec je veľmi vhodný prostriedok, ako vrátiť Krista jednotlivcom, rodinám a národom".

"Táto modlitba vyžaduje evanjeliovú jednoduchosť a vyžaduje ducha pokory. Kto ňou pohŕda, nemôže si zaslúžiť Božie kráľovstvo".

"Ruženec je veľmi mocná zbraň, ktorá zeháňa diabla, zachováva bezúhonný život a ľahšie sa ňou nadobúdajú čnosti; slovom, ruženec prináša ľuďom pravý pokoj".

"Ak sa dobre a nábožne modlievate ruženec, môžete s dôverou očakávať všetky milosti".

- "Každý napreduje v duchovnom živote primerane svojej úcte a vernosti k Panne Márii" /Ctihodný Otec Passerat/.

-- 0 --

Skúsenosti z biblických hodín

- V dnešnom zmenenom svete je veľmi potrebné veriacich viesť k samostatnému čítaniu Písma svätého a vôbec ku kresťanskej samostatnosti. Táto potreba, uložená knazom II. vatikánskym koncilom, je nám úplne jasná. Preto vítame možnosti Roku Písma, bohoslužby slova a biblické hodiny.
- Najlepšie skúsenosti majú tam, kde sa k prečítanému textu Písma svätého môžu postupne vyjadriť všetci veriaci. Pomôžu si navzájom pochopiť, čo komu hie et nunc Pán Boh oznamuje a ľahšie nájdu i úlohu, ktorá z toho vyplýva.
- Preto je výhodné konať tieto bohoslužby v zimnej kaplnke, v sakristii, v bočnej kaplnke, v kúte kostola, v presbytériu, na chodbe alebo v niektorom bloku lavíc, aby všetci mali k sebe blízko a jeden druhého počuli.
- Týmto skúsenostiam zatiaľ odporuje presvedčenie, že naši veriaci nie sú ani schopní ani ochotní v kostole otvoriť ústa, pýtať sa alebo pred ostatnými prejavovať svoj názor. Toto presvedčenie je hlboko zakorenené, ale úplne nepravdivé. Veriaci - pretože žijú v diaspore - explicitne alebo implicitne po tom túžia.
- Ak spochybníte mienku o pasivite veriacich, zistíte, že napr. zapojenie veriacich do spoločného rozmyšľania nad Písmom svätým je viazané na splnenie iba jednej jedinej podmienky: všetci musia zakúsiť, že sú rovnocenní partneri, bratia a sestry, ktorí spolu s knazom vytvárajú ľud Boží.
- My, kňazi, ich prevyšujeme teologickým vzdelaním, ale všetci majú vo svojom živote nejakú skúsenosť s Bohom: prekonali ťažký život, choroby, opovrhnutie, krivdy a pod. a na vlastnej koži spoznali, že Boh je blízko nich. Naučili sa byť vnímaví voči Božiemu slovu a chápať ho - ako píše Norbert Lohfink - mimovedeckou cestou.
- Že táto aktívna účasť a vzájomná pomoc možno nahradiť podrobnou a dokonalou kázňou alebo prednáškou, bolo dostatočne vyvrátené už Jánom A. Komenským.
- Ako predísť rečnickým prejavom výrečnejších veriacich a odstráneniu menej obratných? Nech každý vysloví iba to, čo si on sám z prečítaného textu zoberie k srdcu, čo sa on sám dozvedel nového, čo on sám vo svojom živote musí zmeniť.
- Úloha kňaza: 1. povzbudzovať, nie znevažovať prítomných. Považovať ich za seba rovných pred Pánom Bohom. Nesmiať sa tomu, kto sa pomýli, zakokca, stratí súvis alebo povie niečo zle.
2. sledovať kontext a súvislosti Písma svätého, nepripustiť sektárstvo.
- Sme Pánu Bohu vďační za ponuku Roku Písma. Oznamte nám svoje vlastné skúsenosti a ťažkosti.
- Biblické hodiny /i bohoslužby slova/ nás pristihli trochu nepripravených, ale iba na prvý pohľad. Čítať Písmo sväté sme navyknutí - ide iba o to, naučiť tomu i veriacich.
- Biblická hodina nemusí mať podoby liturgickej pobožnosti. Ide skôr o spoločné čítanie Písma svätého. Kňaz v jednom rade s ostatnými, všetci spoločne tvárou v tvár Božiemu slovu. I on sa dáva viesť Božím slovom.

- Kňaz si musí text dopredu dôkladne exogeticky pripraviť, ale priebeh hodiny vedie nenápadne, zasahuje iba tam, kde je to potrebné - ináč necháva priestor veriacim. Počiatočná harblivosť účastníkov sa s taktnou pomocou kňaza čoskoro prekoná a ľudia sa učia tomu, čo je najvladnejším cieľom biblickej hodiny: osobne sa Bibliou zaoberať, nielen čítať, ale i počúvať, čo tu Slovo hovorí pre mňa.

- Postupov pri biblickej hodine je mnoho. Biblický inštitút Pia Parsche doporučuje napr. tento postup:

1. Začať krátkou modlitbou alebo piesňou.
2. Krátke vysvetlenie z biblistiky - najlepšie vo vzťahu k čítanému úryvku.
3. Čítanie. Jeden pozvoľna číta. Ostatní majú Bibliu pri sebe, ale teraz nečítajú.
4. Meditácia nad textom podľa piatich otázok:
 - a/ Ktorá je hlavná myšlienka?
 - b/ Čo je pre mňa nejasné? /Otázky iných ľudí ma učia pozornejšie čítať a uvažovať. Tu sa uplatní odbornosť kňaza, ale pritom niečo môže zostať nezodpovedané: Slovo Božie je hlbšie ako náš pohľad/.
 - c/ Aké súvislosti mi to pripomína? /Texty neizolovať ako sektári. Učiť sa poznať ducha Písma, nie citáty/.
 - d/ Čo sa mi páči? Čo mi je jasné? /Dôležitejšie ako pasívne prijímanie príkazov je zamilovanie si ducha Biblie/.
 - e/ Čo môžem konkrétne ja robiť? /Praktické, konkrétne predsavzatie/.
5. Spoločný rozhovor, nie mnoho rečí. A vôbec nie hádanie sa. Zakončenie krátkym tichom.
6. Modlitba, pieseň, ukončenie.

Indický kresťan G. Pragma napísal: "Ak ťa text Písma svätého nezmení, potom si ho vôbec nečítal" /Nemusí vždy ísť o vonkajší čin. Môže to byť vzrast dôvery, sily, radosti/.

Pius Parsch: "Písmu som začal rozumieť a vážiť si ho až vtedy, keď som ho začal na biblických hodinách vysvetľovať iným".

Z obežníka pražskej arcidiecézy č. 3/87; príloha č. 3.

- 0 -

Svätý Grignon de Montfort v knihe "Tajomstvo presväťého ruženca" o modlitbe svätého ruženca s rozjímaním o jeho tajomstvách píše:

1. Pomáha nám stále dokonalejšie poznať Ježiša Krista.
2. Očisťuje nás od hriechu.
3. Pomáha nám zvíťaziť nad všetkými našimi nepriateľmi.
4. Uľahčuje nám čnostne žiť.
5. Roznovožuje v nás lásku k Ježišovi Kristovi.
6. Obchacuje nás milosťami a zásluhami.
7. Poskytuje nám prostriedky, aby sme mohli dať Bohu i ľuďom, čo im patrí, a pomáha nám dostať od Pána Boha najrozličnejšie milosti.

- 0 -

EXERCÍCIE - duchovné cvičenia

Každý človek túži po šťastí. Túžbu po šťastí vložil do nášho srdca samotný Stvoriteľ. Dnešný človek toto šťastie hľadá ešte horúčkovitejšie ako ľudia pred nami. Využíva pritom všetky vymoženosti vedy a techniky, a predsa nikdy nebolo toľko nešťastných ľudí, manželov i mládeže, ako v dnešných časoch.

Hľadá v nás akási neznáma choroba, ktorá nám nedovoľuje nájsť spokojnosť a šťastie. Náš život, plný senzácií, ruchu, práce, nedáva nám ani chvíľu na zamyslenie nad sebou samým.

Treba sa nám preto utiahnuť do samoty a v tichu rozobrať celý svoj život, svoje názory, túžby, snahy a nádeje. Naučiť sa poznať seba samého je základné a najťažšie životné umenie. Bez toho poznanie nerozšíri svoj život správne usmerniť a dosiahnuť cieľ: trvalé šťastie.

Dvetisícročná skúsenosť Cirkvi podáva rozorvanému človekovi ako najlepší prostriedok trvalého životného šťastia uzavreté duchovné cvičenie.

Pápež Pius XI. a exercície.

Dňa 20. decembra 1929 pápež Pius XI. slávil 50. výročie svojej kňazskej vysviacky. Keď rozmyšľal o prežitých rokoch práce, cbetí, námah, ale aj hlbokého šťastia, kresťanskej pospolitosti v encyklike "Mens nostra" ako najúčinnější liek na ozdravenie spoločnosti predložil duchovné cvičenia. Nadväzujúc na potreby našich čias, pápež píše: "... Najťažšou chorobou nášho veku a hlavným prameňom všetkého zla je nedostatok myslenia, ľahostajnosť a nerozvážnosť, ktoré zvädzajú na scestie. Odtiaľ vychádza neustály a horúčkovitý záujem o veci pozemské, nenásytná túžba po bohatstve, rozkošiach a nezriadená žiadostivosť, ktorá pripútava duše k veciam časným a prchavým. V ľuďoch sú postupne udusené všetky túžby po vznešených ideáloch a starosť o svet im nedá myslieť na Boha, ktorý je počiatkom a cieľom všetkého tvorstva".

Cesty duchovnej obnovy.

Sú rôzne, napríklad *P u d o v é m i s i e*, konané predtým v kostoloch po obciach každých niekoľko rokov. Pozostávajú z kázni, rozvrhnutých na celý týždeň. Táto duchovná obnova počas ľudových misií však nebola dokonalá, lebo sa konala uprostred každodennej práce a starostí, ktoré nedovoľujú dôkladne sa sústreďiť na svoje vnútorné problémy.

Aby sme sa naučili prežívať prítomnosť Božiu, aby sme spolupôsbili s milosťou, na to potrebujeme samotu, vzdialenie sa od denných starostí. Teda dôkladnejšou cestou duchovnej obnovy sú uzavreté duchovné cvičenia.

Duchovné cvičenia vypracoval zakladateľ Spoločnosti Ježišovej, svätý Ignác z Loyoly. Pius XI. v apoštolskom liste "Meditantibus nobis" z 3. decembra 1922 ich hodnotí nasledovne: "V exercíciách sú duchovné úkony tak múdro zostavené a tak úzko navzájom súvisia, že každého človeka, ktorý neodporuje milosti Božej, akoly od základu obnovili a urobili úplne poslušným vôli Božej".

Za čias svätého Ignáca Európa bola na úpadku. Náboženská nevedomosť a povery ľudu i kňazstva boli veľké. Opátni a biskupmi sa stávali synovia kniežat, ktorí nemali ani potrebné vzdelanie, ani povolanie. Vo vládnucich triedach zavládli surové mravy a právo pasť. Tieto pomery zapríčinili odpačnutie Nemecka, Anglicka, Škótska,

Švédska a Nórske od Cirkvi. Vo Francúzsku a Švajčiarsku sa šírilo bludárstvo. Turci ohrozovali Európu a tridsaťročná vojna pustošila strednú Európu.

S ozajstnou reformou v Cirkvi začal Tridentný snem. Táto reforma sa však stávala skutočnosťou práve zásluhou mužov, ktorí prešli exercíciami jezuitskej školy svätého Ignáca. Títo muži začali reformovať seba a tým nadobudli schopnosť potom aj druhých privádzať na dobrú cestu. Po 14 mesiacoch účinkovania v Ríme sv. Ignác napísal, že mnohí učení a významní muži prešli jeho duchovnými cvičeniami.

Svätý Ignác exercície rozvrhol na štyri týždne. Keďže takéto dlhé exercície sú prakticky málokomu možné, nahrádzajú sa kratšími, najčastejšie 3-dňovými. Čím sú však kratšie, tým väčšie úsilie si vyžadujú od duchovného vodcu i od zúčastnených.

Svätý Ignác dal exercíciam pevný psychologický základ na základe úkonov, podľa ktorých si každý zúčastnený má usporiadať život podľa vôle Božej. Duchovné úkony pozostávajú v tom, že exercitanti majú denne venovať nejaký čas rozjímaniu, potom duchovnému čítaniu, modlitbe a hlavne spytovaniu svedomia. Ním zostavené exercície sú natoľko pružné, že ich systém môže byť prispôbený všetkým stavom i veku.

Cieľom exercícií je odstrániť všetko, čo prekáža rozvítiu duševných síl, očistiť sa od hriechov, náruživostí a slabostí, očistený život obrátiť k nasledovaniu Krista a nakoniec zakotviť v milosti Božej a tak dosiahnuť kresťanskú dokonalosť.

Kniha duchovných cvičení svätého Ignáca sa stala základom organizovania duchovných cvičení pre kňazov, rehoľníkov a laikov. Prvý exercičný dom, v ktorom si mohli aj laici vykonať duchovné cvičenia, postavil svätý Karol Boromejský v Miláne roku 1579. Svätý Vincent de Paul /+1660/ zriadil exercičný dom, v ktorom prijímal každého, i takých, ktorí nemohli zaplatiť. Jezuita H. Watrigant /+ 1926/ začal roku 1881 organizovať duchovné cvičenia medzi robotníkmi v severnom Francúzsku.

Exercičné hnutie odporúčali i pápeži. Pius XI. vyhlásil 25. júla 1922 svätého Ignáca z Loyoly za patróna duchovných cvičení a veľmi prospela aj jeho konštitúcia z 22. júla 1922 o exercíciami a encyklika "Mens nostra" z 20. decembra 1929, keď boli duchovné cvičenia odporúčané všetkým veriacim bez rozdielu veku, stavu a povolania.

Exercície a životné povolanie.

V exercíciami ide o obnovu človeka. Starého človeka, plného duchovného znatku, treba nahradiť novým, treba urobiť v sebe revolúciu, vybudovať nové základy, na ktorých bude Kristus Kráľ budovať svoje kráľovstvo a na ktorých vyrastie mravného človeka. Tu sa neobnovuje iba človek ako taký, ale vo vzťahu i k svojmu povolaniu. Totiž všetci - inžinier, lekár, profesor, robotník, roľník, manželka, študent - sa majú zapojiť do spolupráce s Kristom na budovaní novej, lepšej, na katolíckych základoch položenej spoločnosti.

Ježiš Kristus ako Bohočlovek zosobňuje v sebe vzor pre celé ľudstvo, pre všetky povolania. Každý stav, každé povolanie nájde v nom svoj dokonalý vzor. Preto ideálne exercície sú stavovské, vzhľadom na svojráz a psychológiu jednotlivých stavov. Po exercíciami podľa stavov sa lepšie dá na záver previesť diskusia o konkrétnych ťažkostiach, s ktorými býva spojené plnenie stavovských povinností.

Kto na exercície ?

Na túto otázku môžeme odpovedať slovami viedenského farského orgánu:

- Kto sa domnieva, že je dobrým katolíkom, keď pri ceste do práce sa denne zastaví v kostole a pritom v nedeľu na svätej omši nie je, k sviatostiam nepristupuje, nech sa zúčastní exercícií.
- Kto si myslí, že život prežije šťastne i bez viery, nech premýšľa o tom na exercíciách.
- Kto si myslí, že kresťanskou zbožnosťou je odriekanie dlhých modlitieb a preto má strach pred pobožnosťárstvom, nech sa zúčastní exercícií, aby lepšie spoznal pravú zbožnosť.
- Koho navštívili choroby, bolesti a ťažkosti a stáva sa malomyselným, nech hľadá v exercíciách silu a dôveru.
- Kto má toľko práce, že nemá čas na náboženské úkony, nech dopraje duši pokoj počas troch dní duchovných cvičení.
- Kto sa domnieva, že jeho duševný stav a duchovnosť je dobrá, že nemá čo naprávať, nech sa čo najskôr zúčastní exercícií!

Voľba stavu.

V dnešných časoch sú mnohí, ktorí si nedajú námahu, aby rozumne uvážili vyvolenie svojho životného stavu. Nikdy si nenájdu čas odpovedať na túto dôležitú životnú otázku. Počas exercícií máme možnosť zahlibiť sa do seba, spoznať svoje schopnosti, náklonnosti a dary.

Mnohí ľudia si nevedia správne zvoliť svoj stav preto, že im v tom prekážajú vášne a hriechne žiadosti; dávajú sa zviest' zmyselnosťou a nízkou vypočítavosťou. Duchovné cvičenia sú dobrou prípravou pre vstup do manželstva a podmienkou obnovy duchovného života kresťana. Preto sa veľmi odporúča pred uzavretím sviatosti manželstva prejsť špeciálnymi duchovnými cvičeniami, kde si mládež získa úctu pred sviatosťou manželstva a riadne sa pripraví na stav, taký dôležitý pre ľudskú spoločnosť! Dôležité sú však nielen exercície pre snúbencov, ale aj pre tých, ktorí ešte známosť nemajú, ako tomu nasvedčujú nasledovné riadky:

"Modlím sa za svoju budúcu rodinu, aby som dostal mnoho milostí pre nastávajúce ťažkosti, aké budem mať s deťmi. Už teraz sa modlím za svoju budúcu rodinu, lebo to je najkrajšie veko, s akým budem môcť pristúpiť ku kolíske novorodiatka".

Alebo: "Exercície pred manželstvom sa mi stali darom Božím a posilou. Pochopila som, že manželstvo je obeta a na obetu treba silu, ktorej pramenom je Pán Boh. Chcem spolupracovať s Kristom na Jeho stvoriteľskom pláne, pomáhať najbližším na ceste ku Kristovi a pracovať pre spásu dieťok, ktoré mi Boh zverí".

Exercície a škola laického apoštolátu.

Pápež Pius XI. v encyklike "Mens nostra" medzi iným hovorí o veľkom význame exercícií pre pracovníkov laického apoštolátu:

"Z plnosti kresťanského života, ktorú prinášajú exercície, vyviera okrem vnútorného pokoja ešte iný vzácny účinok, ktorý má veľký sociálny význam. Láska mimochodom spôsobí, že spravodlivá duša, v ktorej prebýva Boh svojou milosťou, planie mocnou túžbou vyzvať ostatných ľudí, aby spolu s ňou poznávali a milovali to nekonečné Dobro, ktoré sama dosiahla a ktoré v sebe chová".

"Dnešná ľudská spoločnosť trpí na nedostatok duchovnej porcie. Dnes nielen ďaleké misijné krajiny, už zrelé k žatve /Jn 4, 35/, vyžadujú stále väčšiu apoštolskú starostlivosť, úmerne s krajnou biedou, lež i naše vlastné krajiny potrebujú vybraných apoštolov, z duchovenstva svetského i rehoľného, aby boli schopní rozdávať Božích tajomstiev, tak i mnohé sily hodných laikov, ktorí by boli v úzkom zväzku s hierarchiou Cirkvi a podporovali ju svojou horlivou činnosťou, venujúc sa rozličným úlohám a prácam laického apoštolátu /Katolíckej akcie/."

Predpoklady laického apoštolátu.

Laický apoštolát, bez sústavných exercícií pre pracovníkov, každoročne opakovaných, si vôbec nemožno predstaviť. Laický apoštolát nie je práca čisto ľudská, nahromadenie organizácii a podnikov, ale je to práca, ktorá má hlboko načrtnúť do života, meniť každodenný život katolíkov, pokresťančiť ich povolanie, prácu a vedu. Ide teda o zachytenie človeka z vnútra, a to najmä osobným pôsobením, čo nemožno urobiť len čisto ľudskými silami, ale iba milosťou Božou. Preto práca laického apoštolátu je práca Ducha Svätého. Priekopníci laického apoštolátu sú len jeho nástroje.

Aby boli poddajnými nástrojmi Ducha Svätého, naši pracovníci musia bezpodmienečne dostať solídnu nadprirodzenú výchovu. Uzobraenosť, každodenné hlboké uvažovanie a modlitba sú nevyhnutne potrebné v každodennom živote pracovníka laického apoštolátu. Preto musia byť pravidelne podnecované a posilňované. K tomu slúžia ročné duchovné cvičenia a štvrtročné duchovné obnovy.

Výber pracovníkov laického apoštolátu.

Budúcich pracovníkov laického apoštolátu musíme vybrať medzi mládežou. Výber musí trvať dlhší čas. Dotyčného treba osobne poznať, stýkať sa s ním a dávať mu menšie úlohy. Potom sa poŕe na duchovné cvičenie a na kurz priekopníkov laického apoštolátu.

Z tohto treba vylúčiť tých, ktorí si robia žarty a nič neberú vážne a ktorí nevedia mlčať. Vyberáme ľudí uvažujúcich, rozumných, vyrovnaných, schopných porozumieť náuke a vážne o nich rozmýšľať, tiež schopných vydržať v tom, čo si predsevzali a prániest za to aj obeť. Prednosť dáme tým, ktorí majú všetky tieto vlastnosti a už dokázali svoju oddanosť práci a majú skutočný vplyv na svojich druhov.

Ak máme chlapcov a dievčatá, ktorí sú vždy ochotní na služby laického apoštolátu, ale veľmi nestálych, klebetných, tých používame na menšie práce - služby navonok, ale na exercície a kurzy pracovníkov ich neposielame.

Na duchovné cvičenia pracovníkov laického apoštolátu možno poslať mladých ľudí s veľkými chybami, málo nábožných, málo činných, keď majú niektoré zo základných dobrých vlastností. Duchovné cvičenia nie sú rezervované iba pre výborných priekopníkov, ale aj pre tých, ktorí schopnosť majú, aby sa nimi stali.

 "Exercície", "Životom", roč. VIII, č. 4 /108/, Bratislava, apríl 1948, vychádza mesačne, vydáva Kláštor redemptoristov v Bratislave, 32 strán.

"Blažený, kto nemá nič naviac, kto dáva cisárovi čo je cisárovo a Bohu čo je Božie" /Napomenutie, XI./.

"Keby sme boli vo vnútri roznieťení ohňom túžby po nebeskej vlasti, ľahko by sme znášali vonkajšiu zimu" /Bonaventúrov životopis sv. Františka, V., 2/.

PROGRAM MARIÁNSKEHO ROKU 1987 - 88.

Navrhujeme spoločenstvám všetkých typov na Slovensku, aby sa zaoberali v jednotlivých mesiacoch Mariánskeho roku nasledovnými témami:

1987 - jún	:	Mária a Duch Svätý
júl	:	Prehíbmne svoje zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie
august	:	Mária a Božie slovo /Písmo sväté/
september	:	Sedembolestná - Patrónka nášho národa a všetkých chorých
október	:	Ruženec - zdroj sily
november	:	Mária a obnova mládeže
december	:	Mária a obnova rodín
1988 - január	:	Mária - Matka jednoty /ekumenizmus/
február	:	Mária a obnova rehoľných a sekulárnych inštit.
marec	:	Mária a naša živá viera
apríl	:	Mária a obnova kňazov
máj	:	Mária - Matka milostí /Fatima/
jún	:	Mária - Matka biskupov a najväčšia pápeža
júl	:	Mária - Matka celej Cirkvi
august	:	Završenie časov - víťazstvo Márie

Spoločenstvám ponúkame na každú tému 2-3 stránkový materiál na meditovanie, diskusiu, aplikovanie s tým, aby uvedené téma bola súčasne hlavným úmyslom modlitieb v príslušnom mesiaci.

V zmysle výzvy Svätého Otca navrhujeme každý mesiac putovať do kostola, zasväteného Panne Márii, pod titulom niektorého Mariánskeho sviatku. V zimných mesiacoch do najbližšieho kostola, v letných na púť, konkrétne :

- 7. júna 1987 - ŠAŠŤÍN - s celonočnou pobožnosťou zo 6. na 7. júna.
- 2. júla 1987 - LEVOČA - Navštívenie Panny Márie - 4-5. júla.
- 15. augusta - LUTINA, okres Prešov - Nanebovzatie P. Márie, 23.-24.8. - posilniť bratov grékokatolíkov.
- 15. septembra - ŠAŠŤÍN - Sedembolestná P. Mária - 12.-13. alebo 19.-20.9. - ešte sa nevie presne keď.
- 7. októbra - Západ: MARIÁNKA, východ: OBISOVCE - 11. októbra.
- 21. novembra - TRNAVA - Obetovanie P. Márie, 14-15. alebo 21. nov. /záver noviny/.
- 8. decembra - Nepoškvrnené Počatie Panny Márie.
- 1. januára 1988 - Bohorodičky Panny Márie
- 2. februára - Obetovanie Pána /predtým Očisťovanie P. Márie/.
- 25. marca - Zvestovanie Pána /predtým Zvestovanie P. Márie/.
- 3. apríla - Veľká Noc - na Zelený Štvrtok 31. marca do diecéz, katedrál na sv. omšu svätenia olejov a obnovy kňazských sľubov.
- 13. mája - výročie fatimského zjavenia P. Márie - západ: Mariánka /15./ východ: Krušlovská Huta, okr. Bardejov /15.5./
- 11. júna - Nepoškvrnené Srdce P. Márie - obnova zasvätenia vo farských kostoloch, STARÉ HORY
- 16. júla - Panny Márie Karnelskej - 16.-17. 7. GABOLTOV, okr. Bardejov.
- 15. augusta - Nanebovzatie P. Márie - 13.-14. alebo 20.-21.8. NITRA, KALVARIA /dátum ešte nie je presne určený/.

Bolo by ideálne, keby uvedené témy boli predmetom kázni a nočných pobožností v príslušných Mariánskych kostoloch. V tomto zmysle treba vyvíjať úsilie o spoluprácu kňazov v pasterácii a laikov. Ďalším dobrým podnetom sa nekladú medzi SEDEMBOLESTNÁ PANNA MÁRIA, PATRÓNKA NÁŠHO NÁRODA, VYPROS NÁM BOHATÉ DUCHOVNÉ OVOCIE V TVOJOM NASTÁVAJÚCOM ROKU !

Informácia o mariánskej encykliке Jána Pavla II.

R E D E M P T O R I S M A T R I S

Na sviatok Zvestovania Pána, v stredu 25. marca 1987, Svätý Otec Ján Pavol II. vydal mariánsku encykliku "Redemptoris Mater - Matka Vykupiteľa". Je to jeho šiesta encyklika, ktorá dáva náplň a usmernenie Mariánskemu roku. Sám Svätý Otec na stredajšej generálnej audiencii ju takto opísal:

"Je to meditácia o zjavení tajomstva spásy, ktoré bolo oznámené Márii na úsvite vykúpenia a ku ktorého účasti a spolupráci bola povolaná celkom výnimočným a mimoriadným spôsobom". A ešte dodal: "Už dávnejšie som na to myslel a dlho som to nosil v srdci!"

Nová encyklika logicky súvisí s tromi predchádzajúcimi, ktoré Ján Pavol II. venoval Kristovi-Vykupiteľovi, Otcovi milosrdenstva a Duchu svätému-darcovi života. Po tejto trinitárnej trilógii Svätý Otec venuje novú encykliku Márii z Nazareta, vyvolenej dcére Otca, nepoškvrnenej Matke vteleného Slova a živému čarému Duchu svätého. Pápež čerpal látku a inšpiráciu zo svätého Písma a z dokumentov II. vatikánskeho koncilu.

Encyklika má úvod, tri časti a záver. V úvode sa hovorí o dôvode ustanovenia mariánskeho roka a vydaní encykliky. "Okolnosť, ktorá ma pobáda hovoriť o tomto predmete je perspektíva už blízkeho roku 2000, v ktorom dvetisícročné jubileum narodenia Ježiša Krista obracia náš pohľad súčasne aj na Jeho Matku".

V prvej časti pápež uvažuje o Márii v Kristovom tajomstve a načrtáva biblickú postavu Panny Márie v jej vzťahu s Kristom, ako starostlivú Matku, šľachetnú spolupracovníčku v diele spásy a Jeho vernú učeníčku.

V druhej časti je reč o Božej Matke uprostred putujúcej Cirkvi. Mária je pre Boží ľud, zakorenený vo všetkých národoch zeme, vzorom a vodkyňou uprostred prenasledovaní sveta a Božích útech. V tejto časti sa hovorí aj o ekumenizme a o vzťahoch s východnými kresťanmi.

Tretia časť sa sústreďuje na materské prostredníctvo Panny Márie, ktoré podstatne pozostáva v príhovore a v materskej funkcii, ktorú podľa Božieho plánu vykonáva Panna Mária v spoločenstve veriacich.

V závere encykliky sa pápež obracia na Cirkev, aby s dôverou a s Máriinou pomocou prijala výzvu, vyjadrenú slovami antifóny: "Sláva Matka Spasiteľa, za ľud, ktorý padá, ale aj túži znova povstať". Vyzýva tiež veriacich, aby si znova pozorne prečítali dokumenty II. vatikánskeho koncilu a oživili vo svojich srdciach skutočnosť vtelenia Božieho Syna.

Vatikánsky rozhlas, 26.3.1987.

Vatikánsky rozhlas vysiela každé ráno o 7.30 hod. na zvyčajných vlnách svätú c m š u po latinsky s liturgickými čítaniami v rôznych európskych jazykoch.

V nedeľu 31. mája 1987 bol 21. deň hromadných oznamovacích prostriedkov, kedy sa každoročne modlíme, aby tieto prispievali k uplatňovaniu spravodlivosti a mieru medzi ľuďmi a národmi celého sveta; za všetkých, ktorí trpia nespravodlivosťou a násilím, aby sa im dostalo porozumenia a pomoci; aby ich pracovníci všade a vytrvalo pokračovali vo svojej práci za spravodlivosť a mier na celom svete; za tých, ktorí vedú národy, aby slúžili mieru uplatňovaním spravodlivosti, v službe občianskym právam a soc. potrebám!

Pobožnosť deviatich prvých sobôt k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, Kráľovnej sveta.

Lucia - jedna z detí, ktorým sa zjavila vo Fatime Panna Mária - spomína:

"Bolo to asi 15. augusta, keď mi Pán dal účasť na videní, pri ktorom prisľúbil rôzne milosti tým, ktorí horlivo konajú novú /deväť prvých sobôt/ k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Spasiteľ ma okrem iného priviedol pred svoju Nepoškvrnenú Matku, Kráľovnu sveta a povedal: 'Moje dieťa, vidíš moju matku, kráľovnu sveta. Miluj ju a uctievaj tak, ako si to ona od každého praje'. Potom podchrnul plášť najslávnejšej Panny, ukázal mi jej Srdce a povedal: 'Čez toto Srdce nech prichádzajú duše k môjmu Najsvätejšiemu Srdcu'. Potom tajomným spôsobom zobral Nepoškvrnené Srdce Matky do svojej božskej ruky a obrátil sa k svetu so slovami: 'Pozri na Nepoškvrnené Srdce, do ktorého sú vložené moje milosti, z ktorého pramení život a posvätenie sveta. Ako ni Otec dal všetku moc na nebi i na zemi, tak zasa ja som vložil víťaznú moc nad hriechom a svetom do Srdca svojej Nepoškvrnenej Matky".

"Božera moja, prostredníctvom Margity /Alacoque/ som dal svetu veľký prisľub. Pretože som vo svojej добрote nevyčerpatelný, teraz sľubujem ešte viac. Ak duše chcú, aby sa moje sľuby na nich vyplnili, potom nech milujú a uctievajú Nepoškvrnené Srdce mojej Matky. To potvrdia tým, že ma - podobne ako po deviatich prvých piatkoch - prijmú vo svätom prijímaní počas deviatich po sebe nasledujúcich prvých sobôt mesiaca: po príprave plnej ľútosti a s úmyslom uzmierniť moje Božské Srdce v spojení s Nepoškvrneným Srdcom mojej Matky."

Podľa slov Spasiteľa, kto sa vyspovedal na prvý piatok a uchránil svoju dušu od ťažkého hriechu, môže ísť ku svätému prijímaniu aj na prvú sobotu. Jeho spoveď platí aj pre prijímanie na prvú sobotu. Keď však prípadne prvá sobota v mesiaci p r e d p r v ý m p i a t k o m , treba sa znova vyspovedať.

Na prvé soby sa treba - okrem prijatia svätých sviatostí - ešte pomodliť ruženc a š t v ť h o d i n y r o z j í m a ť o živote nšl. Panny Márie.

Pýtala som sa Spasiteľa, či musím uzmiernovať i nebeskú Matku, keď som ju svojou nevďačnosťou toľkokrát urazila. Spasiteľ odpovedal: "Dieťa moje, moje milé dieťa, kto uzmieruje mňa, uzmieruje i moju Matku, pretože moja Matka a ja sme v láske jedno".

O sľube prvých sobôt som doteraz nehovorila. Pretože ma Spasiteľ stále viac vyzýva, aby som tak urobila, teraz som napísala a oznámila, ako môžu byť duše účastné na týchto milostiach. Nech toto oznámenie slúži na spásu duší a k väčšej sláve Božej.

Prisľúbenia Pána Ježiša ohľadom deviatich prvých sobôt Panny Márie.

1. Všetko, o čo budú prosiť moje Srdce prostredníctvom mojej Matky, obdržia ešte v priebehu novény, ak o to budú prosiť s dôverou.
2. Vo všetkých životných potrebách pocítia zvláštnu podporu a požehnanie mojej Matky.
3. V dušiach a rodinách zavládne pokoj, zhoda a láska.
4. V rodinách nevzniknú nezhody, sklamanie a nespravodlivosti.
5. Manželia sa nebudú rozvádzať a rozlúčení sa znova vrátia k rodinnému krbu.

6. Rodiny si budú rozumieť a vytrvajú v pravej viere až do konca.
7. Matky v požehnanom stave pocítia zvláštnu ochranu mojej Matky a obdržia šetko, o čo budú prosiť pre seba a pre svoje deti.
8. Chudobní obdržia ohlieb a bývanie.
9. Duše budú mať radi modlitnu, utrpenie a naučia sa milovať Boha, blížneho i nepriateľa.
10. Hriešnici sa budú bez zvláštnych prekážok kajať, ak bude niekto za nich vykonávať modlitbu.
11. Hriešnici neupadnú do svojich predošlých chýb a znova obdržia nielen odpustenie svojich hriechov, ale dokonalejšou ľútosťou a láskou i krstnú pomoc.
12. Kto túto novú vykoná v krstnej nevinnosti, ten ani po jej vykonaní neursia žiadnym ťažkým hriechom až do smrti mojej Srdca /prísľub dôležitý hlavne pre deti/.
13. Duše, ktoré sa úprimne obrátia, nielen že nebudú zavrhnuté, ale sa vyhnú i očisteniu.
14. Vlažné duše sa stanú horlivé a v krátkom čase dôjdu k veľkej dokonalejši a svätosti.
15. Ak túto novú vykonajú za dušu niektorého člena rodiny, nikto z detí, prípadne rodiny, nebude zavrhnutý.
16. Z radov mládeže mnohí obdržia kňazské alebo rehoľné povolanie.
17. Neveriaci znova obdržia viaru a blúdiaci sa vrátia do pravej Cirkvi.
18. Rodiny a predstavení obdržia pomoc nielen v duchovných, ale i v hmotných potrebách.
19. Duchovné a rehoľné osoby ostávajú vo svojom povolaní, neverní obdržia milosť pokánia a návratenia.
20. Duše sa ľahko zbavia pokášenía tela, sveta a diabla.
21. Pyšní sa v krátkom čase stanú pokorní, ľudia plní nenávisti budú naplnení láskou.
22. Horlivé duše budú požívať sladkosť modlitby a obetí a nebude ich trápiť nepokoj, strach alebo zúfalstvo.
23. Zomierajúci odídu zo života bez srtelného zápasu a bez satanových útokov, náhla smrť ich neprekvapí bez prípravy.
24. Zomierajúci tiež obdržia veľkú túžbu po večnom živote, takže svet opustia s odovzdanosťou do vôle Božej v náručí mojej Matky.
25. Pri poslednom súde obdržia od mojej Matky zvláštnu ochranu.
26. Duše obdržia milosť zkusiť vnútornú spoluúčasť a lásku na miom utrpení.
27. Ti, ktorí sa snažia o dokonalejši, obdržia ako vyznamenanie hla mň čnosť mojej Matky: čistotu a lásku.
28. V útorná a vonkajšia radosť i ukludnenie ich bude sprevádzať v zd aví i chorobe.
29. Ľudia duchovní obdržia milosť stále a bez zvláštnych ťažkostí prežívať prítomnosť mojej Matky i prítomnosť svoju.
30. Duše, ktoré pokročili v spolení so mnou, obdržia milosť prežívať stav, že nie oni, ale ja som v nich. To značí, že ich srdcom milujem ja, ich jazykom sa modlím ja, ich bytosťou slúžim ja a budú prežívať, že to dobro, krásu, svätosť, pokora, nežnosť.

poslušnosť a to, čo je v ich vnútri a čo spôsobuje divy, som ja, ja sám, Všemohúci, Nekonečný, Vláštnuci, jediný Boh, jediná Láska.

31. Duše, ktoré vykonajú túto novému, budú po celú večnosť žiarit ako čisté Lalie okolo Nepoškvrneného Srdca mojej Matky.

32. Ja, Baránok Boží, budem sa vo svojom Otcovi a s Duchom svätým radovať nad tými dušami, ktoré sa budú skrže moje Najsvätejšie Srdce skvietť v sláve ako Lalie a ktoré dôjdu k sláve skrže moje Najsvätejšie Srdce.

33. Duchovné osoby ľahko pokročia v cvičení viery a čnostného života.

Po prislúbeniach Spasiteľa prichádza ešte jeden sľub najblahoslavenejšej Panny Márie, jej veľké prislúbenie :

34. V každú prvú sobotu budú brány pekla zatvorené a nikto nebude zavrhnutý. Brány očistca budú otvorené - duše prídu do neba.

Toto je dielo milosrdnej lásky môjho Syna, ktorým odmieňa duše uctievané moje Nepoškvrnené Srdce.

Keď Spasiteľ hovoril o týchto deviatich sobotách, dozvedela som sa ešte, že Najblahoslavenjšia Panna z Fatimy si priala iba päť prvých sobôt. Keď som to teraz oznámila svätej Cirkvi, bola som požiadaná, aby som sa Spasiteľa opýtala, prečo si On praje deväť sobôt a Najblahoslavenjšia Panna iba päť. Spasiteľ odpovedal:

"Prosba o päť prvých sobôt je znakom pokory mojej Matky, ktorou Ona vyniká i v nebi. Naproti tomu moja prosba je znakom mojej lásky, ktorá nemôže znieť, aby som ja dostal viac ako Ona, s ktorou som v láske zjednotený".

- 0 -

Dr. G. Ramachandran, jeden z najväznejších žiakov Mahátma Gandhího, píše Svätému Otcovi Jánovi Pavlovi II.

Jeho Svätosti, pápežovi Jánovi Pavlovi II.

Žiaden iný návštevník zo zahraničia za posledných sto rokov, dokiaľ naša pamäť siaha, neposilnil morálku a duchovný charakter indického národa natoľko, ako Vaša Svätosť, počas Vašej návštevy u nás.

Nikto iný po zosnulom Mahátma Gandhí, ktorý teraz už odpočíva v nebi, neciští nášho ducha a nepozdvihol náš život ako Vy.

Vaše slová, Vaše skutky, Vaše porozumenie, Vaša pokora, každé Vaše gesto a nadovšetko burcujúca výzva, ktorou ste bol pre ľud našej krajiny, aby žil v duchu a podľa tradícií nášho Majsta Gandhího, navždy k Vám pripútala srdcia miliónov. Je ozajstným zázrakom našich čias, že jediná ľudská bytosť, ktorá na zemi nemá nič viac ako slúžiť Bohu, môže vykonať toľko, aby všade očistila ľudské svedomia. Nech Ježiš Kristus hovorí i dnes skrže Vás k celému svetu, ktorý musí čeliť najtemnejšej krízi celých svojich dejín.

Veľký a ušľachtilý služobník Boha a človeka, pomáhaj nám veriť, že človek bude žiť a nezomrie v nukleárnom sebazničení. Ukážuj nám, že láska je omnoho mocnejšia ako nenávisť a že láska sa môže zrodiť; iba keď sa odmietne násilie. Dokazuj nám, že každé násilie je strašné NIE a že si zaslúžime večnosť iba životom v mieri. Nech i naďalej vo Vás žiari Božie svetlo.

V úcte sa pred Vami skláňam vždy Váš

Dr. G. Ramachandran

- 0 -

Dr. Herbert Madinger

POD TVOJU OCHRANU

"Pod tvoju ochranu sa utiekame, sväté Božia rodička! Prosbami našimi nepohrdaj v potrebách našich, ale z každého nebezpečenstva vysloboď nás, vždy ty slávna a počehnaná Panna. Pani naša, prostredníca naša, predčvnicca naša, so Synom svojím nás zvier, Synovi svojomu nás poručaj, o sladká Panna Mária".

Táto modlitba je jedna z najstarších mariárskych modlitieb. Je to modlitba plná dôvery v ochranu Pána a pomoc z neba. Je to prejav tej dôvery, ktorú Ježiš očakáva od svojich učeníkov: "Veríte, že vám môže pomôcť?" Len vtedy nám môže pomôcť a zasiahnúť, keď do Neho vložíme celú našu dôveru. Naša neochvejná dôvera je ako otvorená brána, ktorou Boh vkrečí do nášho života a v ňom účinkuje. Táto dôvera v Jeho pomoc je konkrétnou vierou v katolíckej núczi. "Nech sa vám stane, ako ste uverili."

Priateľu, budeš šťastný, keď odhalíš tajomstvo prosebnej modlitby. Ale pýtaš sa: "Ako sa môžeš modliť s veľkou dôverou, keď neviem, že dosiaľ som bol len zriedka vyslyšaný?"

Prezradím ti, ako dosiahneš vyslyšanie. Našiel som ho na konci prvého listu sv. Jána a odvtedy sa môj život úplne zmenil; som ako znovuzrozený. Odvtedy zmizli moje úzkosti a pochybnosti, hoci mám aj väčšie ťažkosti. Ale vo všetkých trápeniach a ťažkostiach mám odvtedy veľkú dôveru v Boha: Boh mi pomôže! Boh všetko zariadi tak, že to bude slúžiť našmu blahu. Tajomstvo vyslyšania zneje: "Takú dôveru máme v neho, že nás vyslyší, keď niečo žiadame podľa jeho vôle" /1 Jn 5, 14/. Toto je tajomstvo vyslyšania. Skôr ako o niečo prosíme, musíme vedieť, či sa to z h o d u j e s veľkou Božou. Preto ďakujem Bohu vo všetkých ťažkostiach a hoverím mu: "Bože, ďakujem ti za túto ťažkú situáciu. Verím, že toto trápenie poslelaš pre naše dobro. Lebo tým, čo milujú Boha, všetko slúži k dobru. Pane, v teba skladám všetku dôveru. Amen."

Keď sa takto modlím, prejavím Bohu svoju dôveru. Potom mi aj Boh ukáže, v čo mám dúfať a v čom nám chce pomáhať. A práve o to ja prosím. A on nám to dá. Pomôže nám, obráni nás a všetko obráti na dobré. Pane Bože, aký si len dobrý!

Pán Ježiš nás chce naučiť väčšej dôvere v pomoc Božiu vo všetkých ťažkostiach, a to skrze svoju presvätú Matku, Máriu. Mária je Matkou Cirkvi, je znamením nekonečného milosrdenstva Božieho. Dôverou o príhovor Matky milosrdenstva sa môžeš naučiť dôverovať v nekonečnú dobrotu a pomoc Božiu. Skrze Máriu k Ježišovi. To je pradávna zásada Cirkvi.

Pýtaš sa: "Mám skutočne vyzývať Pannu Máriu v každej potrebe? Nie je to trochu prehnané? Či tým neznehodnocujem Krista?" Priateľu, hlavné, ústredné tajomstvo Panny Márie je: vtelenie Syna Božieho. Ježiš Kristus sa stal človekom prostredníctvom Márie. Preto Ježiš Kristus prichádza ku každej duši veriaceho skrze Máriu. Ona je bránou, ktorou Ježiš vchádza do tvojho života. Ježiš je milosť v tvojom živote, ale Mária prináša túto milosť do tvojho života. Teológovia preto utvorili celkom presný výraz a povedali: Panna Mária sa práve nazýva Sprostredkovateľka, Matka milosti.

Skrze ňu dostal svet tú najväčšiu milosť: Ježiša Krista, Božieho Syna. Vtelenie Božieho Syna záviselo od súhlasu Panny Márie. Ona dala všetko: súhlas - fiat, celý svoj život, obeť seba.

A len vtedy mohol prísť na svet Ježiš, Spasiteľ všetkých ľudí. "Hľa, som služobnica Pánova" - tieto slová vyslovila Panna Mária v tejto rozhodujúcej chvíli dejín celého sveta. Svätý Hieroným, jeden z najväčších cirkevných učiteľov, povedal: "Svet zachránila žena" /= Panna Mária/. Mária mala účasť na Ježišovom živote, ktorý bol plný strádania a obetí: útek do Egypta... Mária bola "Pomocnicou Vykupiteľa", ako bola Eva pomocnicou Adama k hriechu. Tak to chápali už najstarší otcovia Cirkvi. Preto mali väčšiu dôveru v príhovor Matky Božej, ako v príhovor všetkých svätých a mučeníkov. Mária je Matkou Cirkvi, lebo každému veriacemu prináša Krista. Prináša ho aj tebe. Mária je Matkou toho Pána, ktorý prebýva v tvojom srdci ako Syn Boží. A v tebe prináša Ježiša aj svetu. Je Matkou celého mystického Tela Kristovho. Preto Cirkev nazýva Panu Máriu "Sprostredkovateľka milostí, ktoré nám získal Ježiš svojou smrťou a svojou krvou" /Pius X./

Viacerí pápeži nazývajú Panu Máriu "Sprostredkovateľka milostí" - Prostrednicou všetkých milostí.

Mária je prostrednicou milostí svojim príhovorom u Boha. Dôveruj jej a vyzývaj ju v tejto krásnej, obdivuhodnej modlitbe :

Pod tvoju ochranu sa utiekame...

Vyzývaj Panu Máriu ako Prostrednicu a Prímluvnicu. Usiluj sa dôverovať Panne Márii v každom nebezpečenstve!

Mária, ty Matka ubiedených, ty Matka chudobných, ty Matka milosrdenstva, volám k tebe: Áno, prosím ťa o pomoc, utiekam sa pod tvoju ochranu, lebo nepriatelia Boha sa stali mocnejšími a denne mnohé duše hynú v zúfalstve, v temnotách, v bezradnosti a opustenosti.

Svätá Matka Božia, nenechaj nás zahynúť. V teba skladám všetku svoju dôveru! Amen.

— 0 —

MODLITE SA DENNE RUŽENEC

Ľudia dnes žijú v strachu, lebo zen vyzerá ako koč bez kočiša. Zdanlivo nikto nedrží v ruke opraty a nikto nevie, ako to bude ďalej s vojnou a pokojom, s prostredím a hladom, s Cirkvou a vierou... Všetci tušia akási hrôzu, že sa čosi musí stať, ale nikto nevie nájsť nejaké východisko, ktoré by nás mohlo vytrhnúť z každého nešťastia.

Panna Mária nám ukazuje toto východisko, a to pri každom svojom zjavení: "Modlite sa denne ruženec!" Všade vyzýva k modlitbe a pôstu, k obráteniu srdca a k vrúcnej láske k Bohu. "Vyzývan vás často opakovať: Milujem Boha. Láskou môžete prekonať všetko, aj to, čo sa vám zdá nemožné".

Kde sa ľudia začali modliť a zverili sa do Božích rúk, tam sa začal nový život, tam nastal pokoj a poriadok. Ale povieš: "Tak ťažko sa môžeš modliť, tak ťažko sa viem sústrediť, často som unavený a keď sa aj začnem modliť, všetko sa mi popletie a moja modlitba nestojí za nič, taký som vyprahlý..." Áno, priateľu. Pán Boh vie dobre, ako ti ťažko padne modliť sa v tomto hlučnom a rozháranom svete, v hluku ulíc, v horúčkovitej práci a v starostiach. Ale preto nás Panna Mária vyzýva: "Modlite sa denne ruženec!" Jeho pôvodcom je sám Boh. Žiaden človek ho nevymyslel. Čo je ruženec, to musíš sám skúsiť. A potom sa presvedčíš: Tu je prst Boží.

V ňom je Boží Duch a sila z nebies. Čo je však ruženec? Je to modlitba, ktorá zaplní celé tvoje srdce. Ruženec zhromaždí lahodným spôsobom tvoje roztržité modlitby a myšlienky a privedie ich k jedinému cieľu: k Bohu. A vtedy obsiahneš veľké milosti: tvoje srdce môže byť spojené s Bohom, môže si odpočinúť, môže cítiť jeho prítomnosť, môže s ním žiť.

Ako sa to všetko stane, že sa naše srdce upriami na Boha? To dosiahneš vtedy, keď budeš stále uvažovať o Ježišovi, ktorého máš pri ruženci stále pred očami, ako sa krvou potí, ako ho bičujú, ako ho tŕnia korunujú, ako nesie ťažký križ a ako na križi umiera...

A kým takto pŕzeráš na Pána Ježiša, ktorý ti daroval celú svoju lásku, tvoje srdce sa celkom zmení: pri pohľade na neho staneš sa mu podobným. A vtedy jeho láska prenikne do tvojho srdca, jeho svetlo sa bude znovu odrážať na tvojej tvári, jeho pokoj zaplaví tvoje srdce, jeho milosť zostúpi až do hĺbky tvojej duše a úplne ťa zmení, ako píše svätý Pavol v druhom liste Korintanom /18/:

"A my všetci s nezahalenou tvárou odrážame /v sebe/ akoby v zrkadle slávu Pánovu a pretvárame sa v ten istý obraz zo slávy do slávy, akoby účinkom Pánovho Ducha" /2 Kor 3, 18/.

Kým sa modlíš ruženec, Boží Duch má voľný prístup do tvojho srdca, lebo ty sa chceš úplne oddať Bohu, a pocítiš v sebe toto pôsobenie Božieho Ducha: V hlave sa ti vynoria rozličné nápady, Božie vnuknutia, blahodárne myšlienky, nové poznatky. Boží Duch zaplaví tvoje srdce: prúdom pokoja, radosti a Božej prítomnosti. A uvědomíš si, že stojíš pred Bohom, že je pri tebe. A toto všetko posilní tvoju dušu. Pri modlitbe ruženca dosiahneš dôveru v Boha, oddanosť k Matke milosrdenstva a lásku k Bohu. A vtedy sa stane, čo predpovedala Panna Mária: "Vyzývam vás, aby ste prežívali toto slovo: Milujte Boha! Láskou môžete všetko prekonať, aj to, čo sa vám zdá nemožné!"

Ak máš dôveru v Boha a vieru v jeho pomoc, vtedy sa stávaš celkom iným človekom. A práve vtedy, keď sa modlíš ruženec, do tvojho srdca prenikne láska k Bohu a dôvera v jeho pomoc. A keď si skončil ruženec, už nie si ten, čo si bol predtým. Stretnutie s Bohom ťa zmenilo. Mal by si stále nosiť so sebou svätý ruženec a denne sa ho modliť. Tak budeš môcť kráčať vpred v tomto búrlivom čase, a to aj vtedy, ak by sa pred tebou zdvíhali stometrové vlny a zastihli ťa zúrivé búrky. Ak sa budeš **n á b o ž n e** modlievať, zmení sa aj tvoje okolie, tvoja rodina, tvoji kolegovia v zamestnaní. Zmenia k tebe svoj postoj, lebo aj ty si sa zmenil: si pokojnejší, láskavejší, ochotnejší a veľkodušnejší. Kto si zvykne pozerieť na Boha, ten bude pozerieť aj na svoje deti a kolegov celkom ináč ako predtým.

Áno, ruženec je tvojím osobným východiskom z každej krízy tejto doby. Boh ti bude pomáhať, ak mu otvoríš dvere svojho srdca. Duch svätý ťa bude môcť viesť, keď ho budeš počúvať. Panna Mária sa bude o teba starať ako o svoje dieťa, lebo si ju prijal za svoju Matku a poslúchol si jej radu: "Modlite sa denne svätý ruženec!"

Kým sa modlíš ruženec, Mária ti prinesie Ježiša, ako ho priniesla svätej Alžbete. A keby si sa niekedy dostal ozaj do slepej uličky a opustil Boha, ona pôjde za tebou a tak dlho ťa bude hľadať, kým ťa nenájde, ako kedysi hľadala malého Ježiška, kým ho nenašla v chráme.

Modlitbou ruženca sa nezmeníš len ty, ale aj tvoje okolie, tvoja domácnosť, príbuzní, prostredie v ktorom žiješ. Lebo každý pramen zavlažuje svoje okolie a každý čeň vydáva svetlo do noci. "Modlite sa denne ruženec, a potom bude všade pokoj!"

Z knihy "Máriino Tajenstvo"; kap. 16 a 17.

O. Pavol HNILICA, S.J., titulárny biskup z Rusado,
duchovný animátor početných skúmaní javov v Medžugorí

POZNÁTKY ICH PO OVOCÍ /Mt 7, 16/
=====

Keď sa pred našimi očami odohrávajú znamenia ako Medjugorje, je p o v i n n o s ť o u k a ž d é h o k r e s ť a n a z a u j a ť k n í m s t a n o v i s k o . Ak sú pravé, mali by sme tieto posolstvá prijať, prežívať ich a oboznamovať s nimi druhých. Ak sú klamlivé, musíme ich potierať. Jav v Medjugorje sa stal už natoľko medzinárodným, že nemôžeme okolo neho prechádzať ľahostajne. Až do vydania úradného cirkevného rozhodnutia musíme sami tejto jav brať vážne, skúmať a podľa vlastného najlepšieho vedomia a svedomia sa rozhodnúť.

P o s o l s t v á z Medjugorje s ú podľa môjho názoru p o z i t í v n e a cirkvi neškodí. M n o h o v e r i a c i a c h podniká púte do Medjugorje. M o d l i a s a , p o s t i a a p r i j í m a j ú s v i a t o s t i . Môžeme zostať kludní; i keby zjavenia nemali byť úradne uznané, doposiaľ sa nestalo nič, čo by bolo proti viere a cirkevnej praxi.

C i r k e v v š a k n e m ô ž e d o t e r a z M e d j u g o r j e u z n a ť , pokiaľ zjavenia ešte trvajú. Doposiaľ je s t a n o v i s k o C i r k v i p o z i t í v n e a prakticky ani biskup z Mostaru úradne nič nezakázal. Urobil síce mnohé opatrenia a preložil kňazov, lebo na to má ako biskup právomoc. Nič však nezakázal.

C i r k e v s a považuje za strážkyňu pravdy. Stále m u s í mať na zreteli dobro všetkých veriacich a preto musí byť vo svojom postupe o p a t r n á . Svätý Pavol hovorí: "Všetko skúmajte, a čo je dobré, toho sa pridržajte" /1 Sol 5, 21/. To platí i pre Medjugorje. Mlčanie Cirkvi treba vlastne vysvetľovať k l a d n e . Keby bolo na zjaveniach alebo na ich dôsledkoch niečo klanlivé alebo nebezpečné, musela by volať a urobiť silné protiopatrenia. To znamená: byť strážkyňou pravdy. Keby Cirkev mlčala tam, kde sú vážne ohrozené pravdy alebo mravnosť, zradzovala by svoj úrad a svoju úlohu. Jej mlčanie má význam opatrného vyjadrenia: až d o t e r a z je všetko v poriadku!

Aj v prípade úradného uznania Cirkve môže iba d o p o r u č i ť , nikdy nás nemôže zavazovať. Pre nás sú záväzné evanjelium a učenie Cirkvi, ktoré ako veriaci musíme prijať a veriť. Navždy absolútne platné je v e r e j n é z j a v e n i e , ktoré sa uzavrelo posledným apoštolom. Posolstvá ako Fatima, Lurdy alebo Medjugorje nikdy nehevoľa nič nové, iba v novom svetle vyjadrujú to, čo je už napísané v Evanjeliu. Zjavenia sú aktualizovaním, aktualitou, naliehavou výzvou, povzbudením a varovaním pre všetkých, ktorí ich d o b r o v o l n e prijmu.

Príbeh o boháčovi a Lazarevi, ktorý nam vyrozprával samotný Kristus /Mt 16, 19-31/ nám môže pomôcť pochopiť nasledovné: Boháč, ktorý po smrti trpí v pekle, prosí Abraháma, aby poslal Lazara, ktorý je teraz v nebi, do jeho otcovského domu, lebo boháč mal ešte päť bratov a chcel, aby dostali výstrahu a nestihol ich rovnaký osud ako jeho. Abrahám mu však odpovedá: Ak nepočúvajú Mojžiša a Prorokov, nebudú sa presvedčiť, ani keby niekto vstal z mŕtvych.

Toto podobenstvo pre nás dnes znamená: Tí, ktorí neveria v Evanjeliu, neuveria ani posolstvá ako sú Fatima, Lurdy alebo Medjugorje /veď iba veľmi málo kresťanov pozná vôbec ich obsah/. Posolstvo z Fatimy prijíma berie vážne v praxi pravdepodobne iba

enšina veriacich, hoci boli uznané už po 13 rokoch úradne cirkvou a uplynulo od ich zjavení už 70 rokov. Cirkev necháva svojim veriacim slobodu, lebo ani Boh nás nenúti, "iba" nás pozýva.

Pre veriacich sú znamenia ako Medjugorje novým podnetom, povzbudením, aby sa ešte viac otvorili Bohu. Vo Fatime sa Matka Božia obracia prostredníctvom troch detí na tých, ktorí ešte veria, ktorí sa ešte modlia a milujú Boha. Tiež odtiaľ je nám určená výzva ešte viac sa modliť za druhých, za neveriacich a hriešnikov, lebo Boh chce dať všetkým svoje milosrdenstvo.

K o n k r é t n e k M e d j u g o r j e .

Kto má rozhodnúť? V Cirkvi bolo vždy bežné, že javy ako Medjugorje podľa cirkevného práva patria do kompetencie príslušného miestneho biskupa. Ten má skúmať, posudzovať, odsúdiť alebo schváliť. Biskup môže zriadiť komisiu ako pomocný orgán. Tá je však iba poradným zborom. Takáto komisia nemá žiadnu vladnú právomoc, iba tú, ktorú biskup na ňu prenesie /deleguje/. Biskup môže jej oprávnenia meniť, vymieňať členov alebo komisiu zrušiť. Rozhodnutia, ktoré urobí biskup, sú vždy preskúmané Svätou Stolicou. Posledné slovo v tomto prípade by mal mať samotný pápež.

Dalo by sa povedať, že každý biskup je "pápežom" vo vlastnej diecéze. Táto je jeho "výsostným územím". Podľa cirkevného práva je biskup zodpovedný za všetky cirkevné záležitosti vo svojej diecéze.

Na rozdiel od Lurdov, Fatimy a všetkých ostatných mariánskych zjavení dosiahlo posolstvo z Medjugorje na celom svete veľmi rýchle rozšírenie. Dnešnými hromadnými oznamovacími prostriedkami, televíziou a tlačou získalo Medjugorje veľký ohlas vo verejnosti. Prakticky bolo Medjugorje od počiatku zamerané na rôzne svetové významom javu je de facto priamo zainteresovaný Vatikán, resp. kongregácia viery, ktorej prislúchajú takéto otázky. De jure /právne/ zodpovedným zostáva príslušný biskup. De facto je Svätá Stolica sústavne informovaná.

Zobolia mostarského biskupa počut, že už v máji 1986 rozpustil národnú vyšetrovaciu komisiu, ktorú sám vymenoval. To značí, že už neexistuje žiadna úradná biskupská komisia.

P o d l e k t o r ý c h z n a k o v p o s u d z o v a ť u d a l o s t i

Za posledné roky navštívilo Medjugorje mnoho tisíc kňazov, ktorí sú svedkami udalostí, hlavne zmeny v srdciach veriacich. Hoci títo kňazi nepredstavujú žiadnu úradnú komisiu, predsa sú na základe svojho teologického vzdelania a svojho úradu pre Cirkev vieryhodnými svedkami. Majú dobrú vieru a dôvody pre svoje presvedčenie. Každý z týchto kňazov, keby mal námietky, bol by povinný ihneď to jasne povedať. Ich presvedčivé kladné stanovisko už samo osebe je veľmi silným dokladom pravosti zjavení - hoci nie je úradným oznámením. Posledné slovo musí prísť od Cirkvi.

V prípade Medjugorje bol jav naďalej skúmaný a posudzovaný, a to celkovo kladne, stovkami odborníkov /kňazi, mariologovia, lekári a iní vedci/. I to je silný kladný doklad vieryhodnosti zjavení.

Nie na poslednom mieste sú tu i milióny pútníkov, ktorí už prišli do Medjugorje. I oni hovoria jasnou rečou: ich modlitby, ich radosť a ich zmenený život doma /vox populi, vox dei - hlas ľudu, hlas Boží/.

Keď sa pýtame na pôvod zjavení, taký veľký jav možno ťažko vysvetliť. V úvahu prichádza: 1. Boh, 2. ľudské schopnosti, 3. Satan.

Satan možno v prípade Medjugorje s veľkou istotou vylúčiť, lebo by sa dalo veľmi ťažko pripísať, že vyzýva k spovedi, modlitbe, pôstu, úcte Matky Božej a Najsvätejšej Sviatosti oltárnej. Keby niečo také konal, znamenalo by to, že sa obrátil!

Vylúčiť možno i ľudské schopnosti ako jediný pôvod, lebo ani jedno z detí nemá teologickú kvalifikáciu, aby počas rokov vytvárali teologicky natoľko solídne odpovede, aké obsahujú posolstvá.

V rozhovore so sestrou Luciou, doposiaľ poslednou žijúcou vizionárkou z Fatimy, raz som jej povedal: Teraz lepšie chápem, prečo Boh zjavuje také hlboké pravdy deťom a nie teológom. Pretože teológovia by z toho urobili "miešaný šalát" z ľudského a Božieho, pokým deti zachovávajú jednoduchosť pôvodnosti posolstva. Deti z Medjugorje rozprávajú o najvyšších pravdách tak jednoducho a s takou presvedčivosťou, že by to lepšie nedokázal žiadny profesor teológie. To je tiež mravné kritérium: deti nikdy neštudovali teológiu a aj keby za nimi stál teológ, nedokázal by taketo pravdy jednoducho opakovať ako papagáj.

Ak sa pýtame po božskom pôvode javov, potom nám k tomu dal kritérium samotný Kristus: Poznáte ich po ich ovocí" /Mt 7, 16/. Strom poznáte podľa toho, či prináša dobré alebo zlé ovocie. Až doteraz - a to je už päť rokov - ovocie z Medjugorje je kladné, ež veľmi kladné. Nie je rovnaké ako v Lurdoch a Fatime. Bol som už viackrát v Lurdoch, vo Fatime a na iných mariánskych pútnych miestach. Ovocie z Medjugorje je zvlášť kladné, pretože ľudia, ktorí tieto posolstvá prijímajú, sú ochotní k omnoho väčším obetiam.

Ešte jedna myšlienka z Medjugorje

Každé zjavenie a každé posolstvo, ktoré prichádza od Boha a nie od ľudí, musí byť potvrdené znameniami, aby mohlo byť uznané. Takýmito znameniami môžu byť i mravné zázraky. Jeden by bolo možné vidieť v šírení a prijímaní posolstva z Medjugorje.

Fyzické zázraky sú však pre nás ľahšie rozpoznateľné, pretože sme viac orientovaní na hmotné veci. Keď niekto vstane z mŕtvych; keď niekto, kto po celý život nemohol chodiť, odrazu chodí; keď slepý znova vidí..., to dokážeme ľahšie pochopiť ako mravný zazrak. Tiež o uzdraveniach sú v Medjugorje mnohé svedectvá. Ich skúmanie však vždy vyžaduje niekoľko rokov, ako nám to ukazuje skúsenosť z Lúrd.

Takéto posolstvá, ktoré dáva Boh prostredníctvom Matky Božej, sú ako liek. Keď niekto necíti svoju chorobu, nestará sa ani o liek. Keď ale zistí, že nebezpečne ochorel, vďaka prijme i liek. Čím častejšie som bol v Medjugorje a čím dlhšie som sa rozprával s deťmi, tým viac som osobne presvedčený a pravosti zjavení. Pri svojich rozhovoroch s vizionármi som nadobudol presvedčenie, že sú naozaj vedené vyššou mocou.

Dezinformácia a skutočný priebeh udalostí v Medjugorje.

Súbežne s prvými publikáciami o mariánskych zjaveniach v Medjugorje sa objavili i dezinformačné správy. Ich vznik je uzko spojený s biskupom Žaničom z Mostaru. Južoslávia je krajina, kde sú určité napätia, podmienené národnostným a náboženským cítením /katolíci, pravoslávni, mohamedáni/. Okrem toho, hlavne v mostarskom biskupstve, je asi 80 % farností obsadených františkánmi. V minulých storočiach tam totiž viera pod tureckou nadvládou silno oslábla a františkáni ju pomocou misionárov obnovili. Poslední dvaja biskupi v Mostare majú snahu reholných kňazov stiahnuť do kláštorov a namiesto nich dosadiť diecéznych kňazov.

Biskup Žanič v Mostare, v ktorej diecéze dochádza k zjaveniam, prvé 2-3 mesiace od začiatku zjavení bol im naklonený. Videl v nich posilnenie pozície Cirkvi a bránil deti proti výpadom štátnej tlače. Neskoršie, vplyvom ohovárok, nechal sa presvedčiť, že zjavenia sú "kolektívnou halucináciou" a sú zneužívané k ospravedlneniu postoja františkánov v Hercegovine a k zníženiu autority biskupa. Z toho vzišlo, že medjugorské zjavenia pôsobia podvrátne a preto za nimi nemôže byť Panna Mária. Zostáva teda nájsť dôkazy pre nepravosť.

V tomto začiatočnom období mariánskych zjavení sa napätia ďalej priostriilo, keď biskup žiadal od františkánov uvoľnenie ďalších sedem farností pre diecéznych kňazov. Dvaja františkáni z Mostaru tento postup kritizovali, biskup ich dal vylúčiť z rádu a vyhlásil, že celý rád je neposlušný.

Pre hodnotenie udalostí v Medjugorje vymenoval biskup Žanič v roku 1982 4-člennú komisiu. Komisia sa zišla, aby posúdila priebeh udalostí, ale systematické prešetrenie sa nekonalo.

Dňa 2. júna 1982 biskup Žanič kriticky hodnotil celú záležitosť u Jana Pavla II., ktorý ho pobádal k opatrnosti, aby všetko nechal pomaly dozrieť a neprenášil sa. Svätá Stolica dala príkaz k umierneným príkazom.

17. septembra 1983 biskup Žanič vyslovil názor, že zjavenia sú od diabla. Vo februári 1984 bola pomocná biskupská komisia rozšírená o ďalších desať členov /prizvaní boli iba zásadní odporcovia zjavení/. Rozšírená komisia zasadala 24. marca 1984 a na pranie biskupa vydala opatrný zákaz púti do Medjugorje. Niektorí členovia komisie začali z vlastnej iniciatívy dochádzať do Medjugorje a postupne štyria členovia komisie začali veriť v pravosť zjavení. Ďalšie zasadnutie komisie sa konalo 12. októbra 1984. Biskup pred zasadnutím komisie /ktorého sa nezúčastnil/ vyslovil požiadavku, aby komisia uzavrela jednanie s negatívnym záverom. V priebehu jednania nakoniec i tí, ktorí neverili v pravosť zjavení konštatovali, že vlastne nemajú vecné argumenty pre tento názor, takže výsledkom bola iba dôraznejšia formulácia zákazu oficiálnych púti. K tomuto stanovisku sa vyslovil arcibiskup Franič zo Splitu /nariadený Žaničovi/ vyjasnením, že oficiálna púť je tá, ktorá je organizovaná diecézami a vedaná biskupom alebo kardinálom /neoficiálna púť môže byť vedaná kňazom/. Biskup Žanič nebol spokojný so záverom komisie zo dňa 12.10.1984 a komisii dal najavo, že na ďalšom zasadnutí sa musí všetko uzavrieť. Komisia prisľúbila záver na marec 1985.

Biskup Žanič však nečakal na ďalšie stanovisko komisie /ktorá je iba poradným orgánom/ a sám začal radikálne konať. Zašiel do Ríma a tam poskytol negatívne informácie o zjaveniach vysokým cirkevným hodnostárom /ktorí mu boli naklonení/ a časopisu Osservatore

Romano. Podobne poskytol informácie aj francúzskemu katolíckemu denníku La Croix.

V L'Osservatore Romano 11. novembra 1984 a v La Croix 13.11. 1984 boli zverejnené pochybnosti biskupa o pravosti zjavení. Ďalej dňa 6. decembra 1984 boli v denníku La Croix uverejnené priam odstrašujúce informácie: "Zjavenia sú kolektívnymi halucináciami, sú výsledkom mystifikácii a manipulácie s vizionármi, ktorí klamú" /Klamanie malo vzniknúť z toho, že päť detí odmietlo napísať a zapečatiť tajonstvo, pretože to Panna Mária zakázala a Ivan ich napísal, takže vznikol rozpor - potom sa ale ozrejnilo, že v zapečatennej obálke nebolo nič o zjaveniach/. Po tomto uverejnení vznikol dojem, že Vatikán je proti zjaveniam. Dňa 29. januára 1985 napísal arcibiskup Franič do Ríma sťažnosť na biskupa Žaniča pre uverejnenie nepravdivých správ.

Medzitým "Glas koncila" /pod právomocou kardinála Kuharića, predsedu biskupskej konferencie Juhoslávie/ dementoval nepravdivé správy o negatívnom postoji kardinála Ratzingera a Vatikánu k zjaveniam. Na začiatku roka 1985 bolo krátke dementi v La Croix a hlavný redaktor bol preložený.

Medzitým boli uskutočnené /nie z príkazu biskupa/ lekárske výskumy, ktoré podporili pravosť zjavení. Biskup Žanič musel sa zrieknúť teórie kolektívnych halucinácií / v psychiatrii sa nič takéto nepozná/ a tiež teóriu diavla /ten by nevytváral takú veľkú nábožnosť a obrátenie ľudu- čo uznáva i biskup Žanič/.

Dňa 13. februára 1985 sa biskup Žanič zúčastnil konferencie v Ríme. Kardinál Ratzinger mu dal najavo, že by sa s ním rád po konferencii stretol, ale tento hneď po konferencii bez vysvetlenia odišiel do Svätej Zemi, čo vyvolalo vo Vatikáne rozpaky.

Pretože námietky biskupa Žaniča, vyslovené v podstate neoficiálne, ukázali sa ako nepodložené a okrem toho lekárske výskumy odborníkov z Juhoslávie, Francúzska a Talianska podporili pravosť zjavení, biskup Žanič sa dostal do nepríjemnej situácie a dal najavo, že chce zo svojho úradu odstúpiť. Príslušní činitelia Vatikánu mu naznačili, že by to nebolo správne a doporučili mu, aby ďalej pokračoval - a slúbili mu pomoc.

Dňa 2. mája 1986 zasadala 14-členná komisia naposledy a potom bola rozpustená. V súčasnom období je ustanovená nová medzinárodná komisia. Vo Vatikáne bol ustanovený biskup Pavol Hnilica, S.J., ktorý dochádza od roku 1985 do Medjugorje a za biskupom Žaničom a pomáha celú záležitosť koordinovať.

Významní svetoví teológovia a činitelia Vatikánu sú tej mienky, že význam mariánskych zjavení v Medjugorje je pre ďalší vývoj vo svete zásadný a preto je týmto posledným mariánskym zjavením venovaná postupne väčšia pozornosť. Podľa oznámenia biskupa Pavla Hnilicu z 27. augusta 1986 sú kardinál Ratzinger a pápež Ján Pavol II. zjaveniam v Medjugorje naklonení.

Pramene:

Laurentin René, Rupčić Ljudevit: La Vierge apparait-elle á Medjugorje? /OSIL, 1984, Paris/
 Laurentin René: Medjugorie á l'heure de la désinformation /OSIL, 1984, Paris/
 Laurentin René: Dernières Nouvelles des apparitions de Mejugorie /OSIL, Décembre 1984/1985, Paris/
 P.D. Ústne oznámenie biskupa dr. Hnilicu, august 1986, Medjugorje

Biskupská konferencia Juhoslávie ustanovila novú komisiu pre skúmanie udalostí v Medjugorje.

V súlade s kanonickými predpismi, vzťahujúcimi sa k uradeniu posudzovania súkromných zjavení, diecézna komisia, ustanovená mostarským biskupom ako miestnym ordinárom previedla zhodnotenie udalostí v Medjugorje. V priebehu prác sa zistilo, že udalosti, ktorými sa komisia zaoberala, pršahujú rámec biskupstva. Preto v zmysle vyššie uvedených predpisov sa ukázalo potrebné, aby sa v práci pokračovalo na úrovni biskupskej konferencie a aby bola zriadená nová komisia. S týmto bola oboznámená Kongregácia pre náuku viery. Kongregácia vyslovila svoje uznanie práci, ktorú vykonala diecézna komisia za vedenia miestneho ordinára a vyjadrila svoj súhlas s tým, aby práca pokračovala na úrovni biskupskej národnej inštancie.

Preto Biskupská konferencia Juhoslávie ustanovuje komisiu, ktorá by pokračovala v doterajšom skúmaní medjugorských udalostí. V očakávaní výsledkov práce komisie a súdu Cirkvi nech pastieri a veriaci udržujú stav mimoriadnej bdelosti, ktorý je potrebný v podobných prípadoch. Preto nie je dovolené organizovanie púti alebo iných manifestácií motivovaných nadprirodzenosťou, ktorá by sa priznávala medjugorským udalostiam. Mariánska úcta v Cirkvi doporučovaná a tradičná musia byť v súlade so smernicami učiteľského úradu a hlavne so smernicami apoštolského listu Marialis Cultus z 2.2.1974 /viď AAS, 66, 1974, str. 113-168/.

V Záhrebe dňa 9. januára 1987

Franjo kard. Kuharič
predseda Biskupskej konferencie Juhoslávie

Pavao Žanić
biskup mostarský

Hans Urs von Balthasar a Medjugorje

Správy o mariánskych zjaveniach v Medjugorje sa od roku 1981 rýchlo rozšírili po celom svete. Okrem prvých publikácií, podávajúcich základné informácie, objavili sa i dezinformačné správy. Mnohí vynikajúci teológovia navštívili Medjugorje a postavili sa za pravosť zjavení. Medzi nimi bol aj Hans Urs von Balthasar, ktorý patrí k význarným osobnostiam na II. vatikánskom koncile. Tento k uvedenej problematike uvádza:

Mariánskych zjavení v najnovších časoch je nielen viac, ale zdá sa, že sa stávajú aj intenzívnejšie. Máriine pripomienky, poučenia, požiadavky na veriacich - všetky z Božej milosti - vždy obsahujú i žiadosť a sú konkrétnejšie... Dnes ide priamo o mier vo svete a Mária dáva konkrétne pokyny, ako možno zabrániť katastrofe: viac modlitby, viac lásky a niečo celkom zabudnuté: pôst. Mnohí sú udivení týmito zjaveniami. Prečo to musí byť stále Mária? Tí, ktorí sa divia nepochopili, kto vlastne Mária je. Je prototypom Cirkvi, aká by mala byť alebo /pretože všetci sme hriešnici/ aká by sa mala snažiť byť. Mária nie je žiadna súkromná osoba, ale - dalo by sa povedať - osoba univerzálna. Ako služobnica Pána, vždy a vo všetkom pohotová, je teraz k dispozícii i svojmu Synovi, aby kresťanom ukázala, čím v skutočnosti je Cirkev a čím by mala byť. Práve preto, že je dokonale pokorná, nemá zábran poukázat sama na seba, zjaviť sa s ružencom, ukázat sa ako prostredníčka vedúca k Synovi. Všetko v nej je milosť, prečo by sa teda mala zdráhať predstaviť svetu toto podivuhdné dielo Božie? Nie preto, aby sa dala obdivovať, ale aby zjaviła Božiu moc a svojho Syna.

26.

Výraz "súkromné zjavenie" nie je šťastný. Je oprávnený, keď sa chce povedať, že po Božom slove a Novom zákone nemáme očakávať žiadne ďalšie zjavenia Trojjediného Boha svetu. Ale porozumeli sme už Božiemu zjaveniu v celej jeho hĺbke a plnosti? Nepotrebuje snáď stále novšie vysvetlenia, aby sme mohli pochopiť, akú hĺbku milosti obsahuje, ale tiež aké požiadavky na nás kladie? Ako absolútne nás zaväzuje? A kto viac ako Mária, "Ecclesia immaculata - Nepoškrvnená Cirkev" by bol kompetentný, aby nám osvetľoval tieto vždy nanovo potrebné vysvetlenia? Myslime iba na Lurdy - veľké zjavenie, ako si razí cestu nad všetko "súkromné", do cirkevnej verejnosti.

V súvislosti s obvinením františkána O. T. Vlašiča, že s vizionármi manipuloval a je iniciátorom zjavení, Hans Urs von Balthasar uvádza:

"Pre mňa je O. Tomislav Vlašič vzorom pokory a nadprirodzenej múdrosti, jednoty a poslušnosti priam heroickej. Tak si predstavujem svätosť kresťana".

Hans Urs von Balthasar v liste biskupovi Žaničovi :

Pane, aké smutné dokumenty ste poslal do sveta! Hlboko ma zarmútilo, keď som videl, akým spôsobom bola zneuctená biskupská hodnosť. Miesto toho, aby ste bol trpezlivý, hronžíte a vypúšťate Jupiterské blesky očiernovaním úctyhodných ľudí, ktorí si zaslúžia Vaše ohľady a Vašu ochranu. Stále znova vychádzate z obvinení už stokrát vyvrátených... Dúfam, že sa naraz modlíte k Pánovi a Jeho Matke, aby táto smutná, tak dôležitá dráma bola ukončená k prospechu celej Cirkvi. Pripojte sa ku všetkým tým, ktorí sa v Medjugorje vrúčne modlia.

V Pánovi zostávan Váš

H.U. von Balthasar

Arcibiskup Franič o Tomislavovi Vlašičovi :

Je na ceste ku skutočnej svätosti, ktorá sa prejavuje odlúčenosťou a vnútornou silou. I najväčšie ohovárania znáša s neotrasiteľným kludom. Musí mnoho trpieť, ale je kludný, čerpá z lásky. Hovorí, že sa rozhodol všetko pretrpieť bez toho, aby odpovedal a sa bránil. Chce iba milovať: milovať tých, ktorí ho očiernujú. Zdá sa, že sa mu to podarilo.

Neviem, či všetci tí v Medjugorje, ktorých Boh vybral, jedného dňa neobetujú i svoj život. Je to iba môj osobný dojem, ale je úprimný. Nie je ničoho, čo by som mohol týmto vyhlásením získať. Úprimne hovorím iba to, čo som cítil a čo cítim.

P r í p a d J e a n L o u i s a

Jean Louis je vysoký, bradatý, asi 30 ročný Francúz, ktorý prišiel do Medjugorje na jar 1984. Bol vodičom ťažkých nákladných áut. Stal sa závislým na drogách a v súvislosti s Medjugorje sa obrátil. Na začiatku žil v Medjugorje ako pustovník. Pri práci sa naučil čiastočne po chorvátsky a zoznámil sa s vidiečanmi. Pútnici ho žiadali o pomoc pri ubytovaní a on im ochotne pomáhal. Táto činnosť, ktorú s úspechom vykonával, začala mu brať všetok čas, čo zapríčinilo obmedzenia svojej modlitby. Postupom času začal kritizovať organizačné nedostatky okolo zjavení, pochybovať o ich pravosti, čím sa dostal do rozporu s duchovnými a s pútnikmi. Niektorí mu doporučili, aby si od tejto činnosti oddýchol. Koncom roku 1984 sa rozhodol, že odcestuje s dievčaťom, s ktorým sa zoznámil. Pred

odchodom dňa 14. januára 1985 mu bolo povolené zúčastniť sa po šiesty raz zjavení. Využil túto možnosť a bez povolenia improvizovane uskutočnil test, o ktorom dlho rozmýšľal: cez extázu rýchlo namieril dva roztvorené prsty čo najbližšie k očiam Vicky /jeden z kárate pohybov/. Mal dojem, že Vicka na to zareagovala. Spolu s kanadským psychológom M. Bellangerom sa spýtal Vicky, či sa v priebehu zjavenia niečoho zľakla. Táto chvíľu uvažovala a potom povedala, že počas zjavenia mala Gospa na rukách Ježiška a tak si pomyslela - i keď si uvedomovala, že to nie je možné - či by jej Ježiško nemohol z rúk vypadnúť. Tiež povedala, že o žiadnom pohybe Luisa nevie. Tento však začal tvrdiť, že Vicka zareagovala na jeho pohyb a aby to zamaskovala, tak hovorila, že sa nallakala toho, že sa bála, aby Panne Márii nevypadol Ježiško z náručia.

Proti tejto dezinformačnej správe treba uviesť, že Jean Luis bol v nevhodnej polohe pre pozorovanie tvári Vicky a tiež to, že udalosť bola náhodou zaznamenaná dvoma televíznymi kamerami, ktoré dokázali, že Vicka nereagovala na jeho ohrozujúci pohyb.

----- Poďakovanie Diany Basile za uzdravenie -----

Diana Basile z Milána, matka troch detí, narodená 25. októbra 1940, roku 1972 ochorela na sklerózu multiplex, O jej chorobe je k dispozícii 121 atestov rôznych lekárov. Diagnóza univerzitnej kliniky v Miláne zneje: úplné oslepnutie pravého oka, mnohé motorické poruchy, ktorými bola ochromená na horných a dolných končatinách.

Do Medjugorje prišla na vozíku. Tu bola 23. mája 1984 uzdravená. O tomto zázračnom uzdravení existujú presné nálezy mnohých lekárov. Okrem iných, štyria talianski lekári potvrdili, že "test videnia na pravé oko, ktoré bolo slepé, dokázal normálnu schopnosť videnia na 100 %, zatiaľčo schopnosť videnia zdravého oka je iba 90 %.

23. mája 1986 prišla Diana znova do Medjugorje a po večernej omši predniesla nasledovnú ďakovnú modlitbu:
"Z celého srdca ďakujem Matke Božej, Ona nás vypočuje. Ona nás miluje a chce nás mať pri sebe. Je stále blízko nás. Darujme jej svoje srdce.- Kráľovna mieru, oroduj za nás!"

- o -

O t c o v e b l a h o s l a v e n s t v á .

- Blahoslavený otec, ktorý učí svoje deti zodpovednosti, lebo potomkovia ho budú požehnávať.
- Blahoslavený otec, ktorý vo výchove k prísnosti primieša aj lásku, lebo sa mu ujde milosrdenstva.
- Blahoslavený otec, ktorý viac káže príkladom vzorného kresťanského života ako len svojím slovom, lebo bude mať podiel na Božom kráľovstve.
- Blahoslavený otec, ktorý naučil svoje deti žiť pre večný život, lebo uvidí Boha.
- Blahoslavený otec, ktorý svojím príkladom učí deti posluhovať bližným, lebo jemu budú slúžiť pokolenia.
- Blahoslavený otec, ktorý svojím príkladom vedie deti k miernosti a sebazapreniu, lebo jeho budú chváliť poctiví potomkovia.
- Blahoslavený otec, ktorý aj svojím dospelým synom a dcéram vie povedať pravdu a je ochotný ich napomenúť, lebo všetci si ho budú vážiť.
- Blahoslavený otec, ktorý láskou k manželke ukazuje rodine, aká dôležitá je láska k Bohu a k druhým, lebo BOH - LÁSKA bude jeho podielom na veky.

SHzR, č. 10/1986.

- o -

Z posledných štvrtkových posolstiev Panny Márie v Medjugorje.
 =====

19.6.1986 - Drahé deti! Po tieto dni mi Pán dovolil, aby som si pre vás vyprosila ešte viac milostí. Preto by som vás chcela znova vyprovokovať k m o d l i t b e, drahé deti. Stále sa modlite! Tak vám dám tú radosť, ktorú mi dáva Pán. Milé deti, chcela by som, aby sa vám týmito milosťami stali bolesti radosťou. Som vaša Matka a chcela by som vám pomôcť. Ďakujem vám, že ste poslúchli moju výzvu.

26.6.1986 - Drahé deti! Pán mi povoľuje zriadiť s ním túto o á z u m i e r u . Chcela by som vás pozvať, aby ste ju chránili, aby táto oáza stále zostala čistá. Sú ľudia, ktorí svojou neobanlivosťou rušia pokoj a modlitbu. Vyzývam vás a b y s t e v y d á v a l i s v e d e c t v o a svojím životom prispievali k zachovaniu mieru. Ďakujem vám...

3.7.1986 - Drahé deti! Dnes vás všetkých vyzývam k m o d l i t b e . Bez modlitby, drahé deti, nemôžete pocítiť ani Boha, ani mňa, ani milosti, ktoré vám poskytujem. Preto vás vyzývam, aby ste vždy z a č a l i d e ň m o d l i t b o u a ň o u h o v a j u k o n č i l i . Drahé deti, chcela by som vás deň za dňom viesť viac k modlitbe. Vy však nemôžete rásť, pretože nechcete. Pozývam vás, drahé deti, a b y d á v a l i m o d l i t b u na prvé miesto. Ďakujem vám...

10.7.1986 - Drahé deti! Dnes vás pozývam ku s v ä t o s t i . Bez svätosti nemôžete žiť. Preto láskou premáhajte každý hriech, láskou prekonávajúce všetky ťažkosti, ktoré na vás dôjdu. Drahé deti, prosím vás, vo svojich srdciach ž i t e l á s k u . Ďakujem vám...

17.7.1986 - Drahé deti! Dnes vás pozývam k zamysleniu nad tým, prečo tak dlho zostávam u vás. Som Prostredníčkou medzi vami a Bohom. Preto vás, drahé deti, vyzývam, aby ste z lásky žili všetko to, čo si Boh od vás praje. Drahé deti, žite pŕborne všetky posolstvá, ktoré vám dávam.

24.7.1986 - Drahé deti! Mám radosť z vás všetkých, ktoré ste na ceste k svätosti a prosím vás, svojím svedectvom pomáhajte všetkým, ktorí nedokážu žiť sväto. Preto, drahé deti, v a š a r o d i n a n á b y ť miestom, kde sa rodí svätosť. Všetkým pomáhajte žiť sväto, hlavne svojej vlastnej rodine!

31.7.1986 - Drahé deti! Nenávisť plodí vždy rozkol a nevidí nikoho a nič. Vyzývam vás, aby ste vždy zachovali j e d n o t u a p o k o j ! Drahé deti, hlavne tam pôsobia láskou, kde žijete. To najdôležitejšie pre vás nech je vždy láska. Láskou obráťte všetko k dobrému, čo chce Satan zničiť alebo strhnúť k sebe. Iba takto mi budete úplne patriť a ja budem mať možnosť vám pomáhať. Ďakujem vám...

7.8.1986 - Drahé deti! Viete, že som vám slúbila oázu mieru. Vy však nevíete, že okolo oázy je púšť, kde Satan striehne a každého z vás pokúša. Drahé deti, i b a m o d l i t b o u d o k á ž e t e p r e m ô c ť všetok Satanov vplyv. Som s vami, avšak nemôže vziať vašu slobodu. Ďakujem vám...

14.8.1986. Drahé deti! Vyzývam vás, aby vaša modlitba bola radosťným stretnutím s Pánom. Nemôžem vás viesť, pokiaľ sami nepocítujete radosť z modlitby. Chcela by som vás každý deň stále viac viesť v modlitbe, nechcem vás však nútiť. Ďakujem...

21.8.1986 - Drahé deti! Ďakujem vám za všetku lásku, ktorú mi preukazujete. Viete, drahé deti, že vás bezmedzne milujem. Denne sa modlím k Pánovi, aby vám pomohol okúsiť lásku, ktorú vám dávam. Preto, drahé deti, modlite sa, modlite, modlite. Ďakujem...

28.8.1986 - Drahé deti! Pozývam vás, aby ste vo všetkom boli vzorom pre druhých, hlavne v modlitbe a vo vydávaní svedectva. Drahé deti, bez vás nemôžem svetu pomôcť! Prajem si, aby ste vo všetkom, i v najmenších veciach, spolupôsobili so mnou. Preto, drahé deti, pomôžte, aby vaša modlitba vychádzala z o s r d c a a aby ste sa mi úplne zverili. Tak vás budem môcť učiť a viesť na tejto ceste, ktorú som s vami začala. Ďakujem..

4.9.1986 - Drahé deti! Tiež dnes vás pozývam k modlitbe a pôstu. Viete, drahé deti, že s vašou pomocou môžem všetko dokázať, dokonca prinútiť Satana, aby už nikoho nevádzal k zlému a vzdialil sa i z tohto miesta. Drahé deti, S a t a n s t r i e h n e n a k a ž d é h o o s o b n e . Chce hlavne vo všedných veciach u vás vyvolať znátok. Preto vás, drahé deti, prosím, aby vás deň bol iba modlitbou a dokonalým sebaodovzdaním Bohu. Ďakujem...

11.9.1986 - Drahé deti! Keď v týchto dňoch plní radosti uctievate križ, prajem vám, aby sa vám i váš križ stal radosťou. Drahé deti, hlavne sa modlite za to, aby ste dokázali s láskou prijímať všetky choroby a utrpenia, ako ich aj Ježiš prijal. Iba tak vám budem môcť s radosťou dávať milosti a uzdravenia, ktoré mi Ježiš povolí. Ďakujem.

18.9.1986 - Drahé deti! Tiež dnes vám ďakujem za všetko, čo ste v týchto dňoch pre mňa učinili. Hlavne vám ďakujem v mene Ježišovom za všetky o b e t y, ktoré ste v minulom týždni priniesli. Zabúdate, že si od vás prajem obete, aby som vám mohla pomáhať a zahnať od vás Satana. Preto vás znova vyzývam, aby ste so zvláštnou úctou prinášali obety Bohu. Ďakujem..

25.9.1986 - Drahé deti! Pozývam vás, aby ste svojím pokojom prispeli k tomu, aby ostatní videli m i e r a začali sa usilovať o mier. Vy ste v pokoji a nemôžete pochopiť, čo znamená nepokoj. Preto vás vyzývam, aby ste svojou modlitbou a svojím životom pomáhali, aby vo všetkých ľudoch bolo zničené zlo a bolo odhalené zvädzanie, ktoré používa Satan. Modlite sa, aby v našich srdciach mohla zvíťaziť pravda. Ďakujem..

2.10.1986 - Drahé deti! Tiež dnes vás vyzývam k modlitbe. Vy nemôžete pochopiť, aká drahocenná je modlitba, dokiaľ sami nepoviete: Teraz je čas na modlitbu! Teraz nie je nič iné pre mňa dôležité, teraz pre mňa nie je okrem Boha nikto iný dôležitý. Z a s v a ť t e sa modlitbe so zvláštnou láskou, lebo tak vás bude môcť Boh obdarovať milosťami. Ďakujem...

9.10.1986 - ...Viete, že by som vás chcela viesť cestou svätosti, nechcem vás však nútiť, aby ste sa stali svätými. Chcela by som, aby každý z vás svojimi malými odriekaniami sám seba a p n e chcel pomáhať, takže by som vás mohla viesť a aby ste sa k svätosti približovali deň za dňom. - Drahé deti, nechcem vás tiež nútiť žiť posolstvami. Toto dlhé obdobie, pokiaľ som s vami, je znakom, že vás veľmi milujem a že si prajem, aby každý z vás sa stal svätým. Ďakujem.

16.10.1986 - ...Tiež dnes vám chcem povedať, ako veľmi vás milujem. Je mi ľúto, že nemôžem pomôcť každému z vás, aby pochopil moju lásku. Preto vás vyzývam k modlitbe a k ú p l n e j odovzdanosti Bohu, lebo Satan vás chce pritiahnúť k sebe všednými vecami a chce vo vašom živote zaujať prvé miesto. Preto sa stále modlite. Ďakujem...

23.10.1986 - Tiež dnes vás vyzývam, aby ste sa modlili. Hlavne sa modlite za m i e r . Bez vašich modlitieb vám nemôžem pomôcť, aby sa uskutočnilo poslanie, ktoré mi Pán zveril pre vás. Preto sa modlite a v modlitbe zakúsíte pokoj, ktorý vám dáva Boh. Ďakujem...

Štvrťočné posolstvá sa dozviete na viedenskom telefónnom čísle 00 43 222 15 91. Na magnetofónovej páske sú aj iné správy z katolíckeho sveta v nemčine. 1 minúta = 15.- Kčs!

Uvádza sa niekoľko modlitieb, ktorú dala Greta z Međjugorje Jelene Vasilij. Matka Božia doporučuje, aby sa ich častejšie denne modlila, lebo majú v sebe zvláštnu silu.

Zasväcujúca modlitba Matke lásky, dobroty a milosrdenstva.

Moja Matka, ty Matka dobroty, lásky a milosrdenstva, neobmedzene ťa milujem a obetujem sa ti.

Zachráň ma svojou dobroťou a milosťou. Chcel by som byť tvoj. Neobmedzene ťa milujem a chcem, aby si ma ochraňovala.

Zo srdca ťa prosím, ty Matka dobroty, daj mi svoju dobrotu, aby som ňou získal nebo.

Pre tvoju nekonečnú lásku ťa prosím, daj mi milosť, aby som dokázal každého milovať tak, ako si ty milovala Ježiša.

Prosím ťa tiež o milosť, aby som dokázal byť láskavý voči tebe. Celkom sa ti obetujem a chcem, aby si bola pri mne na každom kroku, pretože si plná milosti.

Prajem si, aby som na túto modlitbu nikdy nezabudol. Keby som ju ale stratil, potom ťa prosím, aby si mi ju vrátila. Amen. 19.4.1983

Zasväcujúca modlitba Nepoškvrnenému Srdcu Fanny Márie.

Máriino najčistejšie Srdce, preplnené dobroťou, ukáž nám svoju lásku.

Mária, nech plameň tvojho Srdca zastúpi na všetkých ľuďoch. Vtlač svoju lásku do našich srdiec, aby sme túžili po tebe.

Neobmedzene ťa milujeme, Mária, zhevievavého a pokorného srdca, pomôž nám, keď zhrešíme.

Ty vieš, že všetci ľudia hrešia.

Daj, aby sme škrze tvoje najčistejšie materinské Srdce boli uzdravení od všetkého, čo robí našu dušu chorou.

Daj, aby sme sa vždy dokázali dívať na dobrotu tvojho materinského srdca a aby sme sa obrátili škrze plameň tvojho Srdca. Amen. 28.11.1983

Zasväcujúca modlitba Srdcu Ježišovmu.

Ježišu, viem, že si bol dobrotivý a že si za nás dal svoje srdce. Je korunované trnovou korunou a našimi hriechami.

Vieme, že i dnes sa za nás modlíš, aby sme neupadli.

Ježišu, stoj pri nás, keď hrešíme.

Svojím najsvätejším Srdcom daj, aby sme sa všetci milovali.

Nech už nieto medzi ľuďmi žiadnej nenávisti. Ukáž svoju lásku.

My všetci ťa milujeme a prajeme si, aby si nás svojím pastierskym Srdcom chránil pred hriechom.

Príď do každého srdca. Ježišu! Klop, klop na naše srdcia.

Buď trpezlivý a neúnavný.

Ešte sme správne nepocnčili tvoju vôľu a sme uzavretí.

Vytrvalo klop a daj, aby sme otvorili svoje srdcia, aspoň potom, keď si pripomenieme tvoje utrpenie, ktoré si pre nás vytrpel.

28.11.1983

Modlitba za chorého

Môj Bože, tento chorý, ktorý je teraz pred tebou, prišiel, aby ťa prosil o to, čo sa zdá byť najdôležitejšie: to, čo si praje, pociťuje ako najdôležitejšie zo všetkého. Avšak ty, Pane, vlož mu do srdca tieto slová: "Dôležité je, aby duša bola zdravá!"

Pane, nech sa na ňom vo všetkom vyplní tvoja svätá vôľa!
Ak chceš, nech vyzdravie.
Ak je však tvoja vôľa, nech ďalej nesie svoj kríž.

A ja ťa prosím za nás, ktorí sa zaňho modlíme :
očisti naše srdcia, aby sme boli hodní,
že skrze nás daruješ svoju svätú milosť.

Ochraňuj ho a uľahči mu v jeho chorobe!
Nech sa na ňom splní tvoja svätá vôľa
a nech sa na ňom zjaví tvoja božská láska.
Pomôž mu, aby statočne niesol svoj kríž.

3 x Sláva Otcu.

22.6.1985

Volanie k Bohu

Bože, naše srdce je ďaleko v hlbine
a predsa je spojené s tvojím Srdcom.
Naše srdce kolíše medzi Tebou a Satanom.
Nedopusť to!

A vždy, keď je rozdelené medzi dobrom a zlom,
nech nás ožiari tvoje svetlo,
aby naše srdce bolo opäť zacelené.

A nepripuť, aby v nás bola rozdelená láska,
aby v nás bola rozdelená viera,
a aby v nás súčasne prebývala pravda a lož,
láska a nenávisť, poctivosť a nepoctivosť, pokora a pýcha.

Pomôž nám, aby sa naše srdce pozdvihlo k tebe ako dieťa,
aby naše srdce nieslo v sebe pokoj po ktorom stále túži.

Tvoja svätá vôľa a tvoja láska nech nás nájdú svoj stánok;
v nás, ktorí by sme aspoň niekedy chceli byť ozaj tvojimi deťmi.

A vždy, Pane, keď nimi nechceme byť, spomni,
že sme nini raz chceli byť, aby sme ťa znova mohli prijať.

Otvárame ti svoje srdcia: nech v nich prebýva tvoja svätá láska.
Otvárame ti svoje duše: nech sa nad nimi zmiluje tvoja svätá milosť,
aby sme všetci jasne spoznali svoje hriechy,
i to, že hriech je niečo, čo nás pošpiní.

Bože, chceme byť tvojimi deťmi, pokornými a oddanými,
a tým ozajstnými a milými; takými deťmi, aké by chcel mať Otec.

Pomôž nám Ježišu, náš Brat, aby tvoj Otec k nám bol dobrý
a aby sme my boli dobrí k Nemu.

Pomôž nám Ježišu, nech prijeme za dobré, čo nám Otec dáva.
Lebo často nekonáme to dobro, pretože si myslíme, že je to zlé.

3 x Sláva Otcu

22.6.1985

O. Dr. Slavko Barbarić

POST - OBNOVA A PREHLBENIE

Okrem prvého posolstva - mieru - a ostatnými /obrátenie, viera a modlitba/, ktoré nám Panna Mária dáva v Medjugorje, jedné sa týka i pôstu.

Pôst - cesta k pokoju.

Neudivuje, že Matka Božia žiada pôst. Žiada obrátenie, alebo ináč povedané, sľubuje pokoj skrze obrátenie. Táto súvislosť sa stáva zrozumiteľná skúsenosťami s pôstom. Mária nemusela žiadať, aby nám otvorila cestu k pokoju. Vždy som takto nerozmýšľal. Často som hovoril, že ma udivuje, že sa Matka Božia odvážila vyzvať nás v tomto konzumnom svete k pôstu. Avšak po mnohých skúsenostiach s pôstom vidíme, že nám jeho význam musela jednoducho pripomenúť. Znova a znova opakuje: Póstitute sa! Obnovte pôst! Alebo tiež: Postite sa srdcom! Pripravte sa na sviatky modlitbou, pokánim, pôstom a skutkami lásky!

Ak tieto Máriine slová budeme brať vážne, potom si automaticky položíme otázku: Ako sa mám podľa predstáv Maky Božej pôstiť?

Ako sa pôstiť?

Už týždeň po začiatku zjavení prosila prostredníctvom vizionárov o pôst o chlebe a vode. Pri pôste - a to je moje najhlbšie presvedčenie - nemá sa sústrediť natoľko na odriekanie, ale na príležitosť. Príležitosť žiť s vodou a chlebom. Nie odriekanie sa mäsa, sladkostí alebo cigariet je na pôste to podstatné, ale naša ochota s t e r t n ú ť s a s chlebom ako symbolom života a s vodou ako symbolom očistenia. Nie je podstatný hlad - smieme jesť - ide o život s chlebom a vodou. Pravdepodobne to nemusí byť iba obyčajná voda, môže to byť i čaj.

Pomocou pôstu k ozajstnému životu

Matka Božia nás chce viesť pôstom k ozajstnému životu, najprv k Chlebu života. Ježiš hovorí sám o sebe: "Ja som chlieb života". Najhlbším zmyslom nášho pôstu je s t r e t n u t i e s a s Ježišom v slove a chlebe. Ak sme predtým nezakúsili chlieb celkom zvláštnym spôsobom, dostávame sa do nebezpečenstva, že nebudeme môcť pochopiť zmysel Eucharistie.

Hlbší vzťah k eucharistickému chlebu

Tu mám na mysli skúsenosť s jednou pútničkou, ktorá mi povedala: "Neviem prečo, ale v stredu a v piatok pociťujem prijímanie úplne ináč ako v ostatné dni; pociťujem Ježiša naczaj telesne vo svojom srdci, úplne blízko. Prečo je tomu tak?"

Odpovedal som jej - a ona so mnou súhlasila - že Matka Božia práve toto chce pre ňu a pre všetkých. Pôstom máme nájsť hlbší kontakt s eucharistickým Chlebom, máme sa naučiť prijímať sväté prijímanie na hlbšej komunikačnej rovine.

Správné zameranie pôstu

Vidíme, že náš pôst má byť zameraný na určitý cieľ. Smer, ktorý mu dáme, je rozhodujúci. Spomeňme na farizeja, ktorý sa v synagoge chválil, že sa postí dvakrát týždenne, modlí sa a dáva almužny. Potiaľ bolo u neho všetko v poriadku, ale potom povedal, že čakuje Pánovi, že nie je taký ako ostatní, hlavne nie taký ako ten colník, ktorý bol súčasne s ním v chráme. To bol dôvod, prečo Ježiš povedal,

že farizej sa vrátil domov a jeho pôst nebol prijatý. Tu je celkom jasné, že Ježiš nerámieta pôst, modlitbu a dávanie almužien, ale vnútorný postoj farizeja. Postil sa, aby bol lepší ako ostatní, aby sa mohol chváliť, čo treba úplne vylúčiť pri každom náboženskom pôste, pri každom akte lásky. Všetko, čo robíme za účelom predvážania sa, stráca na cene v Božích očiach.

Cieľ a úloha pôstu

Náš pôst, ktorý od nás Gospa žiada a ktorý sme na seba zobrali, nesmie sa uskutočňovať preto, že sa mnohí ľudia nepôstia a mnoho jedia -- alebo že chceme byť lepší ako ostatní -- vôbec nie. Tento pôst a každý pôst nás má priblížiť Bohu a ľuďom. Ním dávame odpoveď na výzvu z neba a ho poslúchame. Toto je naše vnútorné zameranie.

Dôležité je tiež, aby sme hneď nečakali výsledky alebo plody pôstu, ale aby sme jednoducho v pôste a modlitbe išli svojou cestou. Nemáme sa zastavovať u toho, či sa nám alebo druhým darí dobre alebo zle, ale v pôste máme vidieť prostriedok na našu cestu k Bohu. Tým, že prehĺbujeme svoje vnútro, svoje ľudské bytie, dostávame sa tiež bližšie k Bohu -- a to je naše zameranie.

Znaky pravého pôstu:

pokoj v nás a láska ku všetkým bratom.

Ak sa pýtam po kritériách správneho duchovného rastu, potom odpoveď vo vzťahu k pôstu znie: nie je dôležité, či sa dokážeme postiť bez ťažkostí alebo nie, ale či rastie alebo nerastie náš vnútorný pokoj a naša láska. Ak áno, potom sa postíme správne a rastieme v tom smere, ktorý pre nás chce Matka Božia. Keď pôst konáme správne, vzrastá naša pokora v pôste a v živote. Na to ale potrebujeme predovšetkým modlitbu.

Modlitba a pôst

Matka Božia nám nedoporučuje modlitbu ako alternatívu k pôstu, ale modlitba a pôst patria spolu ako dve nohy, ktoré môžu kráčať iba spoločne. V našom pôste nie je dôležitý hlad ako taký, ale cesta k Bohu. A táto cesta potrebuje modlitbu. Sú mnohí ľudia, ktorí zomierajú hladom. Nedá sa povedať, že sa pôstia, keď hladujú a zomierajú hladom. Ani u ľudí, ktorí robia odtučňovaciu kúru, nedá sa hovoriť o pôste, iba že nejedia. Pôst sa iba vtedy stáva náboženským aktom, ak ho spojíme s modlitbou a opravdivo hľadáme vôľu Božiu.

Ak sa modlím a postím, nadobúda moja modlitba stále čistejšie zámery a úmysly. Modlitba mi pomáha očistiť sa. Som toho názoru, že ak sa chceme naozaj zbožne postiť, bezpodmienečne sa musíme modliť.

Modlitva = stretnutie s Bohom

Ako telesná reakcia na pôst býva zvýšená nervozita alebo dokonca i agresivita. Ak sa potom nemodlíme, nedôjdeme ani k pokoji. Ak sa nemodlíme, budeme potrebovať tabletky na ukladnenie, aby sme mohli normálne prežívať svoj všedný deň, ako ľudia, ktorí konajú odtučňovaciu kúru. Tu však nedoporučujem modlitbu ako ukludňujúci prostriedok, ale ako stretnutie s Bohom. Modlitba očisťuje naše city, je prostriedkom k prehĺbeniu a rastu.

Cez pôstne dni sa viac modliť

Pri jedných duchovných cvičeniach povedala Matka Božia Ivanovi a jeho modlitbovej skupine, že žiada viac modlitieb cez pôst.

Nežiada viac pôstu! To je veľmi dôležité, lebo modlitbou je nám od Boha darovaná tá plnosť, pre ktorú nás pôst otvára. Je tiež antropologickým rozmerom pôstu, že sa ním stávame otvorenejší.

Pôst nás jemne od púta
od hmotných vecí

V jednom posolstve Matka Božia povedala, že obrátenie nám preto pripadá také ťažké, lebo naše srdce je pripútané k mnohým hmotným veciam. Miesto väzby a putá môžu byť pôstom krok po kroku, povedal by som jemne, uvoľnené. Boh nechce naše zlé návyky odstrániť násilím a silou vytrhnúť všetko, čo nás sputáva. Nie, všetko sa koná pomaly, s pôstom.

Pôst ako príprava na eucharistiu
a Božie slovo

Pôst a modlitba sú teda naozaj ako dve nohy nášho duchovného vzrastu. Pôst dostáva svoje zameranie skrze modlitbu. Je tiež ľahšie sa postiť, keď sa modlíme, pretože naše srdce sa stáva stále nezávislejšie od mnohých vecí a ľahšie sa môže odpútať od starostí tohto sveta. Pôstom nás Matka Božia pripravuje na eucharistiu a na počúvanie Božieho slova. Keď sa totiž naše srdce stáva ochotné a schopné počúvať, potom bude ľahšie počúvať i Boha a ľudí.

Pôst mi umožňuje znova počuť a veriť
v Božie slovo

Tu sme sa dostali k súvislosti medzi pôstom a vierou. Svätý Pavol totiž hovorí, že viera prichádza od počutia. Urobili sme skúsenosť, že náš vnútorný sluch je akoby zapchatý, ak je naše srdce spútané mnohými vecami. Keď sa postím, začína tento vnútorný sluch počuť a odrazu môžem počuť Boha. Jeho slovo už nemôže prejsť okolo mňa, ako keby sa na mňa neťahalo. Tento pôst v nás odbúrava prapôvodný ateizmus alebo následky prvotného hriechu a Božie slovo ma môže zasiahnuť.

... a ukazuje mi moju závislosť
na Bohu

Prvý hriech bol vlastne ateizmus v tom zmysle, že človek sa nechal hadom presvedčiť o tom, že nepotrebuje Boha, nepotrebuje Jeho prikázania a môže ich prestúpiť. Keď poviem: "Nepotrebujem Boha!", potom je to ateizmus. Rozhodujúca otázka je táto: sme hlboko presvedčení o tom, že Boha potrebujeme, alebo nie?

Keď sa začínam postiť, uvedomujem si svoju úbohosť v tom zmysle, že si uvedomujem svoju ľudskú obmedzenosť: stávam sa "chudobným v duchu". Hovorím: "Nemôžem sám, sám od seba nemôžem nič robiť". Ak sa stanem týmto spôsobom chudobným, už nikdy nemôžem povýšenecky hovoriť, že Boha nepotrebujem. Iba v momente pýchy môže chudobný povedať bohatému, že ho nepotrebuje, že už k nemu nikdy nepríde. Keď mu pohrozí, že zomrie od hladu, potom určite zasa zaklope na dvere bohatého. Prirodzene, pre človeka je hanbou žobrať, ak však v životnej núdze neklope, zomrie od hladu. Tak sa pôst stáva príležitosťou viery, príležitosťou v boji proti ateizmu.

Často samotná modlitba nestačí na to, aby premožla neveru. Ak nepocítujeme našu životnú skutočnosť a pravdu, potom môže modlitba naozaj smerovať do prázdna. Pôst nás má priviesť k našej hranici, v ktorej môžeme pocítovať samých seba vo svojej obmedzenosti. Viera je príležitosťou ako prežiť tu a vo večnosti. Z rastu vo viere vieme, že je tu život a že budeme žiť aj po smrti.

D ô l e ž i t ý k r o k s m e r o m k B o h u

Aké je teda naše zameralenie, prečo chceme byť chudobní? Táto chudoba je iba jednou zastávkou na našej ceste. Chceme sa prepracovať k pravde našej ľudskej existencie, ktorá nás v modlitbe vedie ďalej, ďalej nás pobáda k Bohu, aby sme sa na našej ceste nepýtali so zúfalstvom: "Kto som, keď nakoniec nič som ničím? Aký zmysel má môj život?" Je to pravda v Božom svetle, ktorá nám pomáha žiť ako ľudia s Bohom a s ľuďmi a dosiahnuť večnosť.

P ô s t - p o m o c p r e m o d l i t b u

Jeden muž mi rozprával, že sa začal postiť iba tak zo solidárnosti so ženou a deťmi a urobil úplne neočakávanú skúsenosť s modlitbou. S úsmevom povedal: "Keď som sa začal postiť, videl som, že moja modlitba bola roztržitá - a často bola roztržitá - ale nikdy sa mi nestalo, že by som sa roztržito postil. Po celý den som vedel, že sa postím. To mi pomohlo spanätať sa. Potom prišlo ako blesk poznanie: Pozri, ty sa postiš a vôbec nemyslíš na modlitbu". Takto pôst priviedol tohto muža k tomu, že sa začal intenzívnejšie modliť.

B o ž i e s l o v o s a s t á v a ž i v o t n e b l í z k y m

K ďalšiemu poznaniu došiel, keď sa omši modlil Otče náš. Pri slovách "a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom", ako blesk si uvedomil: "Človeče, ty sa tu modlíš a už desať rokov si v spore so svojim bratom. Ako sa vôbec môžeš modliť?" Povedal, že po omši musel jednoducho ísť za svojim bratom a dať do poriadku spor o dedičstvo. Znovunadobudnutý pokoj v rodine potom už nechal za žiadnych okolností stratiť.

Často-vyslovujeme veľké slová, i tie najväčšie, ale nakoniec "skutek - utek" a my strácame vieryhodnosť. Čo značia slová, keď sa v živote nič nezmení? Tu vidíme, ako pôst krok za krokom môže viesť k pravde.

P ô s t - o d k l o n o d s v e t a a p r í k l o n k B o h u

Pretože viera na apokalyptický rozmer, má hov^{den}aj pôst. Ak žijeme deň o voľe a chleba, a všetko ostatné na jeden nechám tak, potom to vo svete viery značí: obraciam sa a čakám na Pána. Lebo moje telo a moja duša sú prevrátané tým, že po mnoho dní žijem celkom pohrúžený do hmatného, úplne žijem iba v pozemskom. Práve opak nastáva pri pôste v náboženskom zmysle: obraciam sa smerom k Bohu, tým smerom, odkiaľ prichádza môj Pán.

... n e o s t a ť " p r í l e p e n ý " n a p o z e m s k é

Mnoho ľudí hovorí: "Verím!", ale v skutočnosti iba vedia, že existuje nejaký Boh. Napriek svojej viere zostávajú "prilepení" k pozemskému. Toto slovo "prilepení" vyslovujem úplne vedome. Veria tak ako veria a pritom zostávajú prilepení k jedlu a pitiu, k peniazom a pôžitkom, k svojmu sebecktu. Keby počuli, čo je napísané v Ježišových podobenstvách: "Teraz prestaň, prichádza Pán!", čo by urobili? Veľmi pravdepodobne by sa nedokázali odpútať od všetkých týchto pozemských-hmouných vecí. Pôst mi pomáha, v mojej duši, v celej mojej existencii, byť pripravený odpovedať na Jeho príchod. Pôst dáva viere opäť tento apokalyptický rozmer.

Pôst a modlitba: nie "odriekanie", ale väčšie bohatstvo pred Bohom

S pôstom spájame často i odriekanie pre hladných tohto sveta. Ak pri slove "pôst" myslíme ihneď na odriekanie, môže to mať svoje oprávnené dôvody. Ak však vidíme v pôste príležitosť žiť s chlebom

ako symbolom života a s veďou ako symbolom očistenia, potom leží podstata tohto pôstu omnoho hlbšie v ľudskej duši ako odriekanie.

Ak vidí niekto modlitbu ako zrieknutie sa svojho voľného času, potom nechápe modlitbu alebo jej neďáva hlbokú hodnotu, ktorú má. Modlitba nie je zrieknutie sa voľného času, ale: Bohom darovaný čas prežívame v modlitbe. Tu nie je podstatné niečo sa zrieknúť, ale ide o vlastnú hodnotu v živote. Cirkevní otcovia hovorievali, že pôst je modlitbou tela.

P o s t i ť s a m ô ť u c h u d o b n í i b o h a t í

Pôst sa tiež často stotožňuje s dávaním almužien. Koby sme sa na pôst pozerali iba takto, potom by sa chudobný nemohol nikdy postiť, pretože nemá, čo by dal. Avšak postiť sa v zmysle života s chleбом by mali chudobní i bohatí. Z pôstu sa môžeme dobre odraziť i k odriekaniu. Keď napríklad pozorujem, že mnoho fajčím, môžem sa toho zriecť. Môžem sa zriecť i časti času, ktorý ináč venujem pred televízorom a môžem ho venovať chorému alebo osamotenému človekovi. Keď sa chudobný postí, potom si môže uvedomiť, že je agresívny a že sa musí tejto útočnosti zriecť. Bohatý možno uvidí, že mnohé veci nepotrebuje náliehavo, ako si myslel - a naučí sa ich zriecť.

O d r i e k a n i e n á s o č i s ť u j e ,
p ô s t n á s p o s v á c u j e

Ešte ras by som chcel zdôrazniť, že pôst leží hlbšie v ľudskej duši ako odriekanie. Sú svätí, ktorí pravdepodobne už nemali žiadne neresti a hriechy a predsa cítili potrebu postiť sa, pretože to vytváralo ovzdušie, v ktorom mohli lepšie hľadať Božiu tvár. Obrátenie ako cesta zrieknutia sa hriechov sa tu spojuje s pôstom. Svätac môže dôjsť k bohu, kedy sa už objektívne nedopúšťa žiadnych hriechov. Tu začína pozitívny rozmer obrátenia, hľadanie Božej tváre, ktorá vedie do Nekonečného. Čím viac človek hľadá a tuší, tým viac sa bude i postiť, aby stále bližšie zakúšal Božiu tvár. Pôst a modlitba sú dve stránky, ktoré nás privádzajú bližšie k Bohu. Teda nemôžeme a nemáme s nimi nikdy prestať.

Týmto vnútorným zameraním sa budeme učiť stále hlbšie chápať zmysel pôstu a nájdeme cestu k pozitívnemu odriekaniu, totiž ku skutočnému d a r o v a n i u. Budeme ľahšie vidieť a cítiť, čo druhému pľýba a ako mu môžem pomôcť.

P ô s t n á s a č í s p o l u c í t i ť

Štatistiky ukazujú, že viac ako 8 miliónov ľudí v našom svete hladuje a mnohí z nich umierajú hladom. Myslím si, že Matka Božia musela nás ľudí vyzvať k pôstu, aby sme sa naozaj učili spolucítiť s hladnými a núdznými a mohli im potom darovať lásku. Pôst takto slúži i láske k človeku. Keď som sa totiž zamuroval vo svojom sebeckve, vo svojom nezájme o "byť" a vo svojom iba-zájme "mať", nemôžem druhého cítiť. Nevidím v ňom človeka, ale toho, koho môžem urobiť objektom, koho môžem použiť, alebo kto mi stojí v ceste ako konkurent. Z toho vyplývajú naše konflikty a vojny, pretože sa veľmi málo navzájom otvárame jeden druhému a sebe samému a bližného správne nevidíme. Vidieť samého seba a poznať - môže človek podľa môjho názoru iba cez pôst.

T e l e s n á a d u c h o v n á s p á s a p ô s t o m

Pôst veľmi prispieva k našej telesnej a duševnej spáse a myslím, že každý človek sa môže postiť. Mnohí pretučnelí a chorí na srdce liečia sa pôstom. Úplne laicky poviem, že nadbytočná váha, ktorú vo dne a v noci nosím so sebou ako plecniak, zatažuje moje srdce. Pôstom pomáham svojmu organizmu zachovať zdravý rytmus a začínam cítiť, koľko potravy naozaj potrebujem. Pôst je dobrý pre moje

telesné zdravie a pre výdrž v práci. Keď ale môj organizmus "oslepne" a ja mnoho jem a pijem, nahliadva sa na moje zdravie a strácaje môj život.

Každý normálne zdravý človek má rezervy. Tieto rezervy je dobré spotrebovať, je dobré postiť sa /Ak je však niekto telesne chorý, postiť by sa mal iba po porade s lekárom/. Ak je naše telo ľahké, ak nie je tlačená nadváhou, potom i naše nervy sú menej napnuté a my ideme i duševne cestou k pokoju. Cítíme sa dobre a nervozita i mnohé vnútorné napätia pomaly sa strácajú. Ak takto pripravujem svojím telom dobrodenie pre svoju dušu, má potom pevnú oporu, je to základná, ozajstná hygiena duše.

R a s t v m a r i á n s k e j j e d n o d u c h o s t i

Ďalšia rovina pôstu je duchovná, rovina pôstu v modlitbe a láske. V januári povedala Matka Božia v jednom posolstve, že si máme dať pozor na to, aby v nás rástol jej obraz a nie obraz Satanov. Tu nám môže pôst poskytnúť rozhodujúcu pomoc. Myslím si, že pod pojmom "svoj obraz" mala Mária na mysli svoje čnosti poslušnosti, lásky k Bohu a ľuďom a tiež jednoduchosti. Ak sa pôstíme, dorastáme k jej obrazu, predovšetkým tiež v jednoduchosti.

... n e n á r o č n o s t i ...

Spomínam na to dievča, ktoré prišlo do Medjugorje ako sprievodca výpravy a informácie počúvala iba preto, aby zabila čas. Keď však prišla druhýkrát, bola vnútorne strhnutá a začala sa postiť a modliť. Jedného dňa otvorila svoju skriňu, a bolo jej jasné: toľko šiat nepotrebujem! Zoberie ich raz alebo dvakrát v roku na seba - a koľko je ľudí, čo majú málo. S radosťou dokázala rozdávať a potom sa zrovna tak dobre obliekala ako predtým.

... a k r á s e ...

Jedného dňa stála ráno pred zrkadlom a maľovala sa. Odrazu si všimla, koľko času tým stráca, ktorý by mohla použiť na modlitbu. Odrazu sa zriekla ozdôb a farieb, na ktoré minula mnoho peňazí. Povedla mi to ako dievča, ktoré sa nezrieklo krásy, lebo stále cítila, že je pekná. A mnoho ľudí jej potvrdilo, že teraz z jej tváre žiari viac prirodzenosti. Poznám to dievča a myslím, že v nej stále viac rastie Máriin obraz v jednoduchosti a otvorenosti k ľuďom. Myslím si, že to je najlepšie cesta pre dievča, ako sa pripraviť pre rodinu, na čas, keď bude ženou a matkou.

Pôstom môžeme skutočne odhaliť, akí sme vnútorne krásni a akých pekných nás Boh navonok urnbil. Môžeme úplne kľudne rásť v jednoduchosti a ušetriť čas i peniaze na modlitbu, pre hygienu duše, prípadne aby sme druhým finančne pomohli. Možno je dobré tu povedať i to, že Matka Božia nie je proti kráse, ani ja nie som, ale keď sme ochotní urobiť toľko pre našu vonkajšiu krásu, potom by sme mali byť ochotní urobiť niečo i pre našu vnútornú krásu.

J e ž i š a p ô s t

Matka Božia nežiada nič nové. Zjavenia sú tu jednoducho na to, aby nám pripomenula naše úlohy - a jedným z nich je i pôst. Ježiš povedal, že i jeho učeníci sa budú postiť, keď ženich s nimi už nebude. Musíme si poctivo priznať, že pôst sme stiahli na úsporný plamienok, iba na dva dni v roku. A v tieto dni často bolo mäso nahradené ešte lepšou rybou. Takto sme naozaj stratili zmysel pre význam pôstu.

Pôst v krízových časoch

Je zvláštnosťou udalostí v Medjugorje, že nám pripomínajú výzvu prorokov v Biblii, ktorí hlavne v krízových časoch vyzývali k pôstu a modlitbe, aby boli odvrátené pohromy. Mária je prákovna prorokov, sama je prorokyná a zvláštnym spôsobom nositeľkou Dúcha svätého. Nemohla robiť nič iné ako dať nám znova odvalu k pôstu v týchto ťažkých časoch, v ktorých hrozia mnohé katastrofy.

Stará múdrosť Cirkvi

Ako Matka Cirkvi obnovuje starú prax Cirkvi, v ktorej pôst predstavoval veľmi vysokú hodnotu a mal svoje presné miesto. Pôst sa zadržoval v stredu a piatok. Hlavné pravoslávna cirkev stále dodržiavala prax pôstu.

Nechceme si tu položiť otázku, prečo pôst tak výrazne zmizol z povedomia kresťanov, ale chceme obnoviť samých seba a urobiť niečo, aby sme nasledovali túto starú výzvu, resp. túto základnú požiadavku kresťanského rastu.

- o -

Z listu Generálneho ministra vikárovi a bratom vikariátu svätého Františka :

Snažte sa sústavne a vo všetkom prežívať prítomnosť Živého Boha, v osobnej a spoločnej modlitbe a vo všetkom ostatnom - starých i nových formách - čo vyjadruje kontemplatívny rozmer nášho života. Majte na mysli vždy to, aby množstvo práce neprekážalo tejto požiadavke.

Buďte vďační za všetko dobré v minulosti, majte však tiež mnoho odvahy do budúcnosti. Váš počet zostane pravdepodobne i v blízkej budúcnosti skôr malý, vaše možnosti zostávajú - pozerajúc sa ľudskými očami - skôr obmedzené. O to viac by som chcel všetkých poprosiť, aby sa zverili Pánovi dejín a Jeho možnostiam. Lebo v tej miere, ako sa otvoríte Pánovmu Duchu a jeho pôsobeniu, budú sa vám tiež otvárať možnosti a riešenia, ktoré teraz vidíte ešte ako ťažko dosiahnuteľné.

Majte odvalu pripustiť nové životné formy a také, v ktorých možno iba s ťažkosťami pokračovať, dokázať zanechať. Dôležitejšie, ako mať "domy" a "formy práce" je môcť vykázať sa životaschopnými bratskými spoločenstvami.

S radosťou zisťujeme, že Pán vám posielal bratov. Venujte výchovu mladých bratov a trvalému ďalšiemu vzdelávaniu najväčšiu pozornosť. Zodpovedá pritom línií svätého Františka a našich starých a nových generálnych konštitúcií, že sa viac zdôrazňuje spoločné povolanie a dôstojnosť v š e t k ý c h ako prípadne rozdiely. Primeraná františkánska výchova všetkých nakoniec uvádza nás, Menších bratov, tiež do stavu prežívať naše povolanie ako m i s i o n á r s k e v dnešnej situácii, vo vnútri i navonok, ako v starých, tak i v nových formách.

Rozvíjajte stále otvorený dialóg a dôveryplný kontakt medzi generáciami, hlavne tiež na konventných kapitulách. Ukazujte mladým bratom to dobré, čo medzi vami žije, buďte však tiež veľmi pozorní na to, čo by mladí bratia chceli povedať starším. Snažte sa učiť jedni od druhých.

Okrem kontemplatívneho rozmeru vám doporučujem tiež oba ďalšie dôležité body vašej poslednej generálnej kapituly, totiž opciu pre chudobných a zameranie k misionárskej otvorenosti. V spoločenstve s celým rádom a súčasne svojím osobným spôsobom pritom odhaliť, akými cestami nasledovanie Vás chce Pán viesť.

- o -

C b s a h :

Rudolf Dilong: Naše cesty	1
Výzva ku všetkým kresťanom a ľuďom dobrej vôle!	2
Dve plamenné rytierske srdcia	4
Skúsenosti z biblických hodín	6
Exercície - duchovné cvičenia	8
Program mariánskeho roku 1987 - 88	12
Informácia o mariánskej encyklike Jána Pavla II. Redemptoris Mater	13
Pobožnosť deväť prvých sobôt k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, Kráľovnej sveta	14
Dr. G. Ramachanidran píše Svätému Otcovi	16
Dr. Herbert Madinger : Pod Tvoju ochranu Modlite sa denne ruženec	17 18
O. Pavol Hnilica, S.J., titulárny biskup z Rusado, duchovný animátor početných skúmaní javov v Medžugorí: Poznáte ich po ich ovocí	20
Dezinformácia a skutočný priebeh udalostí v Medjugorje	23
Biskupská konferencia Juhoslávie ustanovila novú komisiu pre skúmanie udalostí v Medjugorje	25
Hans Urs von Balthasar a Medjugorje	25
Prípád Jean Louisa	26
Požakovanie Diany Basile za uzdravenie	27
Otcove blahoslavenstvá	27
Z posledných štvrtkových posolstiev Panny Márie v Medjugorje	28
Niekoľko modlitieb, ktoré dala Gospa v Medjugorje Jelene Vasilij	30
O. Dr. Slavko Barbarić: Pôst - obnova a prehĺbenie	32
Z listu Generálneho ministra vikárovi a bratom vikariátu svätého Františka	38